PAMUKKADIN

yıl: 1 sayı: 6 Eylül 1979

Pamukbank'ın kadınlara armağanıdır.

YENİ ÇİZGİ ROMANIMIZ
"TAŞBEBEKLER"

GENEL ÇİZGİLERİYLE
KIŞ MODASI

ÇOCUKLARINIZ İÇİN
BEBEK YAPIMI

EYLÜL 9 /79

PAMUKKADIN

					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
Pazartesi	Salı	Çarşamba	Perşembe	Cuma	Cumartesi	Pazar

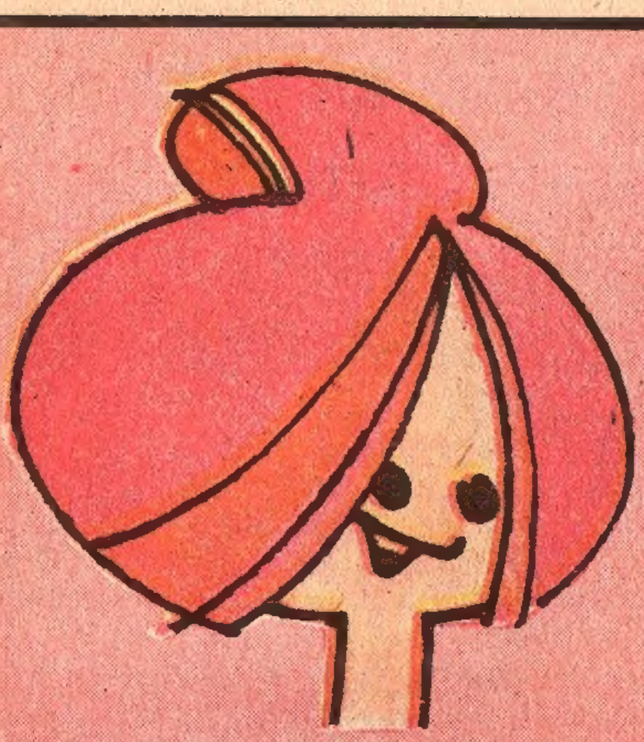

PAMUKKADIN

Pamukbank'ın
kadınlara armağanıdır.

Aylık Dergi
Yıl: 1, Sayı 6 Eylül 1979

SAHİBİ:
Pamukbank T.A.Ş. adına
Yıldır ERCAN

Sorumlu Yönetmen:
İnci ASENA

Pamukkadın Ajans Ada
tarafından Pamukbank
için hazırlanmıştır.

Basıldığı yer:
Güntur Basın Yayın A.Ş.
Topkapı/İstanbul

YAZIŞMA ADRESİ:
Pamukbank Genel Müdürlüğü
İstiklal Caddesi 261
Galatasaray/İstanbul

BATTANİYE KAMPANYASI

BATTANİYE KAMPANYASI İÇİN ÇABALARIMIZI YOĞUNLAŞTIRALIM

YAZISI 4.SAYFADA

BATTANİYE KAMPANYASI İÇİN ÇABALARIMIZI YOĞUNLAŞTIRALIM

Kış yaklaşıyor. Soğuk kış gecelerinde yoksul ya da kimsesiz çocuklar uyurken, hiç değilse bir bölümünü sıcak tutabilmek için başlattığımız BATTANİYE KAMPANYAMIZ'a bugüne kadar sıcak bir ilgi gösterdiniz. Yüzlerce battaniye karesi PAMUKKADIN'da toplandı. Çocuk Esirgeme Kurumu yetkilileri girişimimizi sevinçle karşıladılar ve battaniyeleri beklediklerini açıkladılar. Ancak öngördüğümüz sayıda battaniye sağlayabilmek için toplanan kareler henüz çok yetersiz.

Kampanyamız Ekim ayının sonunda bitecek. Onun için şu önümüzdeki bir kaç haftada, gösterdiğiniz çabayı daha da artırmanızı, bu kampanyadan haberi olmayan dost, ahbap ve tanıdıklarınızı da teşvik ederek, daha çok sayıda battaniye sağlamamıza yardımcı olmanızı diliyoruz.

Bildiğiniz gibi, kareleri, evdeki artık yünlerden örebilirsiniz. Rengi ve deseni önemli değil. Kareler 25 santime 25 santim olacak.

İhtiyacı olan çocuklar adına umutla bekliyoruz.

Kareleri postayla
PAMUKKADIN
Pamukbank Genel Müdürlüğü
İstiklal Caddesi 261
Beyoğlu İSTANBUL
adresine gönderebilirsiniz.

5 veya daha fazla kare gönderen okurlarımız

Battaniye kampanyamıza beş ve daha fazla kare ile katılan sayın okurlarımız.

İlkgül Durucan 9
Ülkü Anıl 12
Cansun Uçan 7
Rabia Baler 16
Nadide Azakan 7
Ekbaş A.Ş. çalışanları (8)
Sevil Başkan 15
Cemila Alpaslan 5
Kamuran İseyip 16
Şeker Sigorta, Silivri çalışanları 10

Battaniye kampanyamıza bir bütün battaniye göndererek katılan Sayın Reyhan Gürbilek.

7 KARE GÖNDEREN SAYIN CANSUN UÇAN'IN MEKTUBU ve ŞİİRİ

Kampanyamıza 7 kare ile katılan Sayın Cansun Uçan'ın mektubunu ve şiirini teşekkürlerimizle yayınlıyoruz:

Sevgili Pamukkadın,

Öncelikle sizi kutlamak istiyorum. Pamukkadın gerçekten umut verici bir dergi. Başarısının devamını candan diliyorum.

Battaniye kampanyası beni çok sevindirdi. İki çocuğum var, tam gün çalışıyorum. Çocuklar için pek bir şeyler yapamadığımı bilerek sıkılırken bu kampanya ile karşılaştım. Okyanusta bir su damlası örneği, henüz öğrendiğim tığ işi kareleri gönderiyorum. Küçüklerin acemice motiflerimin kusurlarını hoş göreceklerini umuyorum.

Bu tür kampanyalarınızın devamını sizden rica ediyorum. Mümkün olduğunca kampanyalarınızın devamını sizden rica ediyorum. Mümkün olduğunca yaygın ve etkin biçimde. Çocuklar için pek çok şey yapabilecek olanaklara ve zamana sahip pek çok kadın var ülkemizde. Kanımca istemediklerinden değil, bilemediklerinden bir şey yapamıyorlar. Yönlendirip örgütlenirlerse pek çok olumlu sonuç alınabileceğine inanıyorum.

İlişikte tüm çocuklara duyduğum hislerin pek azını yansıtabilen bir de şiirimi gönderiyorum. Uygun görüp yayınlarsanız memnun olurum.

Saygılar,
Cansun Uçan

küçük

Her sabah uyandığında
Sana güller vermek isterdim, küçük.
Portakal bahçeleri, nar bahçeleri,
Masmavi denizler, beyaz tekneler
Tozsuz, topraksız, tertemiz yollar,
Sana geniş geniş odalı evler vermek isterdim...

Gönlünce koştuğun yeşil çimenler,
Susadıkça içtiğin gür, berrak sular,
Acıkınca yediğin bol bol meyveler.

Silahsız, bombasız, savaşsız günler,
Sana aydınlık sabahlar vermek isterdim küçük.

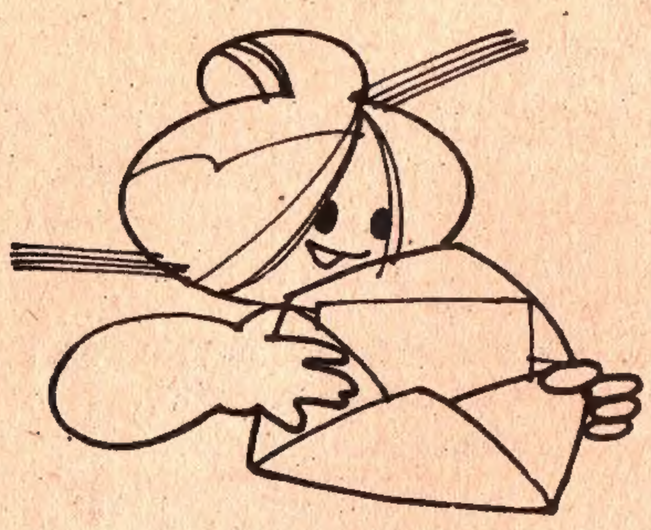

MEKTUPLAR

BİRBİRİMİZE ÖĞRETELİM

Bu sayfada yayınlanan her mektup için Pamukbank'taki hesabınıza 100.- liralık bir hesap açılır.
Adres: Pamukkadın, Pamukbank Genel Müdürlüğü, İstiklal Caddesi 261 Galatasaray / İstanbul

PAMUKKADIN 'DAN

Sevgili Okurlar,

Bu sayımızdan itibaren Fotosinema yerine çizgi bir dizi yayınlamaya başlıyoruz dergimizde; Taşbebekler... Taşbebekler çeşitli müzik aletleri çalarak defile yapan bir mankenler grubu. Başlarında da her işi yüzüne gözüne bulaştıran menejerleri Nick var. Genç ve güzel kızlardan oluşan Taşbebekler kent kent, ülke ülke dolaşarak gösteriler yapıyorlar. Bu arada da başlarına bir dolu olay geliyor. Aşık oluyorlar, kaçırılıyorlar, parasız kalıyorlar ve neler neler... Ancak Taşbebekler'in bir macerası bir sayıda tamamlanmadığı için sonunu öğrenmek için bir ya da iki sayı beklemek zorunda kalacaksınız. Ama nasıl olsa bir ay göz açıp kapayıncaya kadar geçiyor. Bakalım Taşbebekleri sevecek misiniz?

Sayın Fatma Bulam'dan özür dilemek istiyoruz. Pamukkadın Ağustos ayı sayısında mektubu yayınlandığı halde yanlışlıkla altına Sayın Ahmet Dörtköşe'nin adı yazılmış. Oysa "Telefonun oyunu" adlı mektup Fatma Hanım tarafından gönderilmişti. Fatma Hanımın ve adı yanlışlıkla kendisine ait olmayan bir mektubun altına yazılan Ahmet Bey'in bizi bağışlayacaklarını umarız. Fatma Bulam'ın mektubunun karşılığı olan 100 TL'sı banka hesabına yatırılmıştır.

Sevgiyle..

SOSYETE BERBERİNDE

Bir sosyete berberine gitmiştim. Yanımda orta yaşlı, süslü püslü bir hanım oturuyordu. Berber:

-Hanımefendi, çay ya da benzeri birşey arzu eder miydiniz? diye sorunca hemen,

-Yok. Sağolun, içmem, diye atıldım.

Berber de, hanımı da şaşkın şaşkın yüzüme baktılar. Meğer berber bu soruyu yanımdaki hanıma sormuş. O günkü utancımı hiç unutamam.

İstanbul, Billur Şanlı

ŞAŞKINLIK

Beyim yeni taşındığım eve televizyon anteni takarken düştü. Ayağı incinmiş olacak ki bir kaç saat sonra şişmeye başladı. Ayakta duramıyordu. Hastahaneye gittik. Doktor, "Ne zamanlar ağrıyor?" diye sordu. Beyim şaşırarak, "Oturunca ağrıyor" yanıtını verdi.

Buna karşılık doktorun cevabı şu oldu: "Öyleyse devamlı ayakta dolaş geçer."

Ankara, Handan Üngör

Bir akşam üstü torunum Gökhan'ı deniz kenarına götürmüştüm. O yerdeki taşlarla oynarken ben de oturmuş bekliyordum. Yaşlıca bir hanım gelerek yanıma oturdu. Beraberinde beş yaşlarında sarı uzun saçlı, mavi gözlü bir çocuk vardı. Bizimkinin yanına giderek oynamaya başladı. Az sonra torunum "getirdiğimiz kurabiyelerdenver de o güzel kızla yiyelim." dedi. "Oğlum o kız çok mu hoşuna gitti?" diye sordum. "Çok sevdim babaanne, hele o saçlarını," diyerek arkadaşının yanına gitti. Aradan az bir zaman geçmiştiki yanımda oturan yaşlı bayan, "Hadi Halil, geç kalacağız, baban gelmiştir" diyerek torunuyla birlikte uzaklaştı. Bizim küçük aşık torun çok üzülmüştü. Yanıma gelerek, "Ah babaanne, ne kadersizmişim, bizim kız oğlan çıktı" demez mi. Onun bu sözlerine gülmekten kendimi alamadım.

İzmir, Sabiha Lokum.

NEREDE ÇALIŞIYORSUN

Dersimize yeni gelen öğretmen ile tanışıyorduk. Öğretmen numara sırası ile herkese nerede çalıştığını soruyordu. O sırada ben de bir roman okuyordum. Sıra bana geldiğinde, öğretmenin ne sorduğunu bildiğim için,

-Hocam, Cumhuriyet Meydanındaki Tekel'de dedim.

Sınıfı bir kahkahadır aldı. Ne olduğunu anlayamadığım için şaşırıp kalmıştım. Çünkü cevabımın doğruluğundan emindim. Oysa bana sorulan soru başkaymış. Öğretmen, "Nerede doğdunuz?" diye sormamış.

SAMSUN ŞÜKRAN DEMİRBAŞ

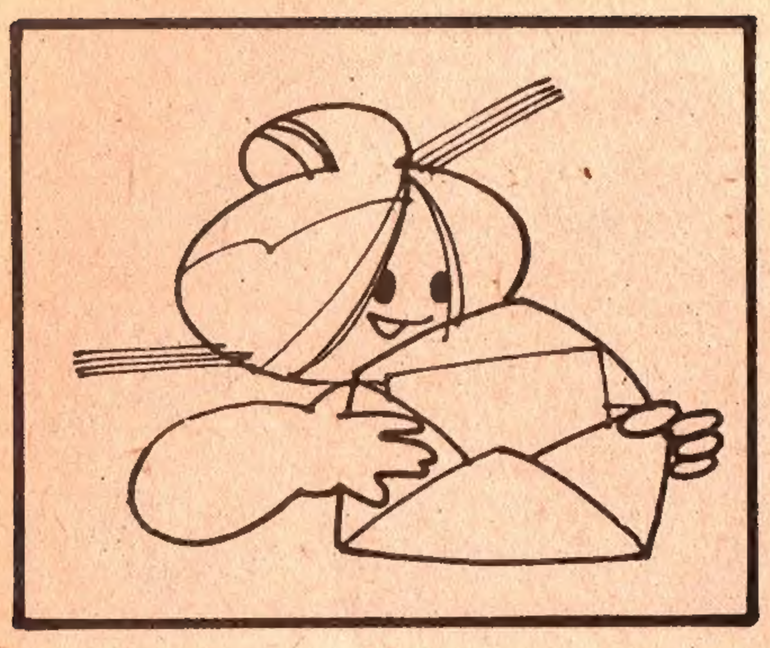

YIRTIK ETEK

Öğretmenim. İlk senemde bakın ne oldu: Bir kış günü annemin diktiği jilemi giyip okula gittim. Sandalyemde oturuyor, öğrencilerimi izliyordum. Bir ara tatlı mı tatlı, sarışın köylü kızım yanıma geldi. Yüzünde gayet ciddi bir ifade ile,

-A! Öğretmenim, eteğin yırtılmış, dedi.

Eteğimi kendimin yırttığını gülmem sona erdikten sonra anlatabildim. Şimdi nerede yırtmaçlı etek görsem yüzümde bir gülümseme belirir, yırtmacı yırtık sanan küçük kızı unutamam.

Manisa, Çiğdem Durer.

EMEK

Yürürken toprağa yavaşça bas, geç.
Bir gün sen de toprak olursun; er, geç..
Tortusuz geçene derim: ne mutlu!.
Bu Dünya değirmen, hayat bir süzgeç...

Ömrümüzce harcarız bir hayli emek;
Nedir karşılığı?..bir öğün yemek.
Çocuk sevgisinden yoksun olanın,
Yaşamı boşuna geçiyor demek..

Çocuğunu sevenler eğitir onu,
Hal ve gidişinde denetir onu,
Ulusuna yararlı olması için,
Bilgiyle, sevgiyle donatır onu....

İSTANBUL, Y.KENAN KANAT

ÇALIŞAN KADIN

Güneş doğmadan kalktın yine
İşine gideceksin acele et
Çalışmaya başlayalı oldu beş sene
Aldırma sen, yoluna devam et.

Evinin ekmeğini sen alırsın
Kardeşlerin yolunu gözlerler
Sen bir çalışan kadınsın
Yakında bitecek bu uzun günler.

İzmir, Bahriye Er

REKOR DEDİĞİN...

★ *En uzun yolculuk yapan insanlar grubu ise A.B.D. Skylab Uzay istasyonu elemanları.Uzayda tam 55 474 039 kilometre gitmişler.*

★ *At üstünde en uzun yolculuk yapan insanın bir vaiz olduğu sanılıyor. Metodust vaizi olan Francis Asbury 1771-1815 yılları arasında Kuzey Amerika'da 424.850 kilometreyi at sırtında katetmiş. 16.000 vaiz vermiş.*

★ *Dünyada en çok yolculuk yapan kişi Amerikalı Jesse Hart Rosdail. 1914 doğumlu olan Rosdail 1934'den bu yana tam 221 ülkeyi dolaşmış. 1975 yılında kendi hesaplarına göre gittiği yolların uzunluğu 2368221 kilometreymiş.*

★ *En çok yolculuk yapan sakat bir kişi ise Lester Nixon. Bir tekerlekli iskemleye bağımlı olan Amerikalı Nixon 119 ülke dolaşmış.*

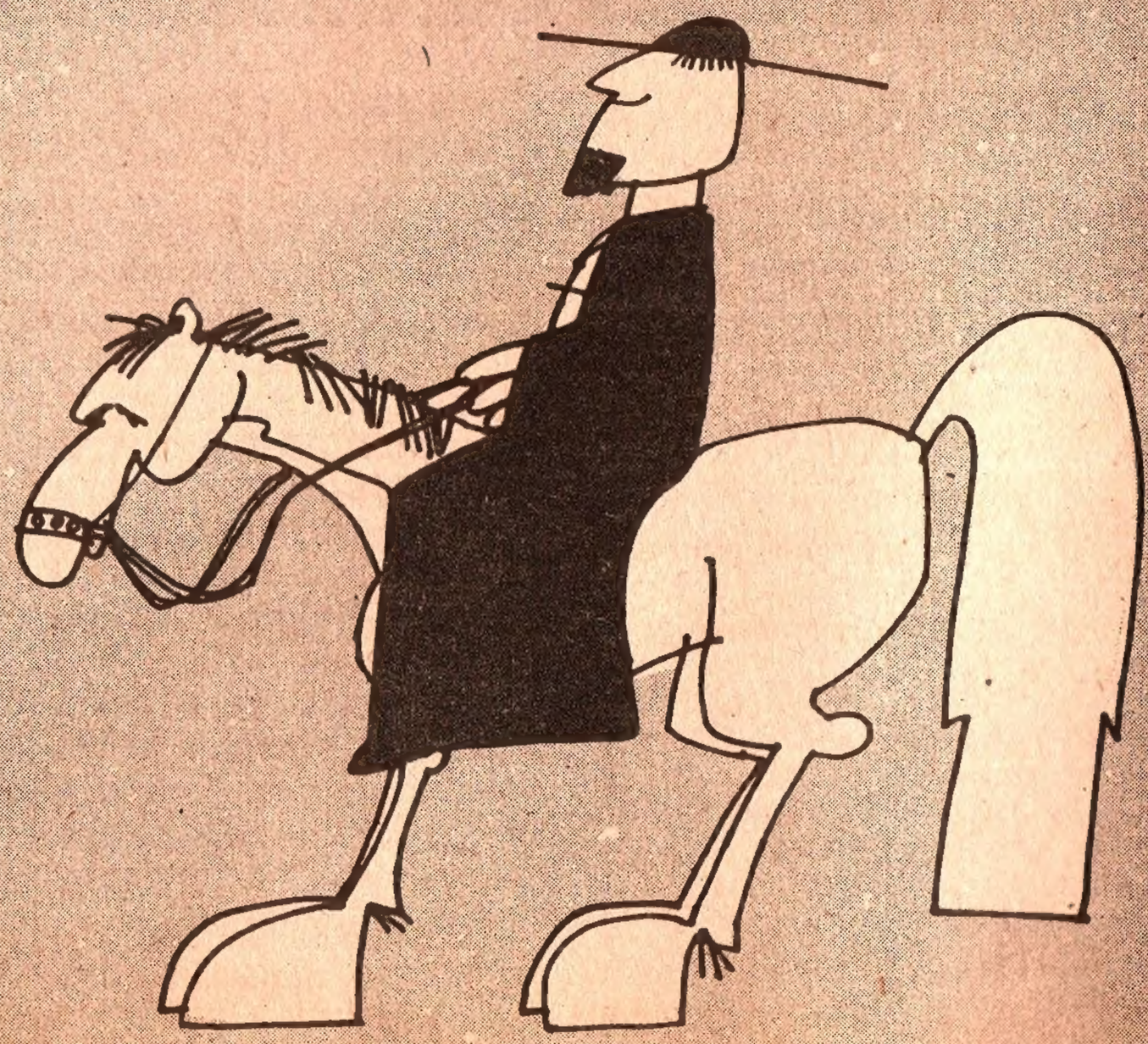

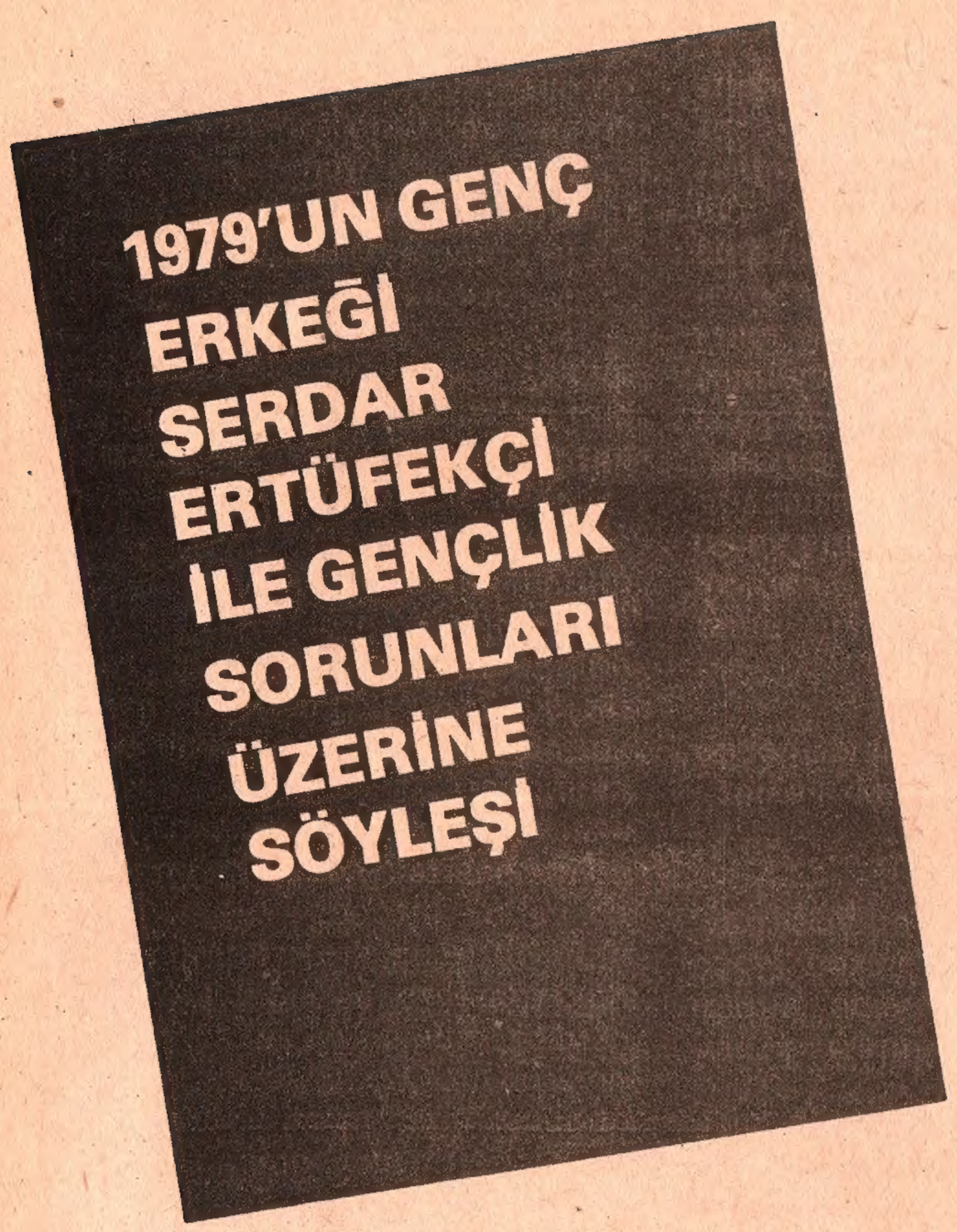

"Çoğu genç ailesiyle oturup konuşamıyor bile"

Bu sayıdaki konuğumuz, geçen sayı bir söyleşisini yayınladığımız "Yılın Genç Kızı İrem Özyürek" ile aynı yarışmaya girerek, yılın genç erkeği seçilen Serdar Ertüfekçi. Serdar yaşıtlarına oranla pek fazla sorunu olmayan, şanslı gençlerden biri. Gerçi babasını küçük yaşta kaybetmiş ve annesi ile yalnız kalmış ama, bugüne değin yetiştiği ortam pek çok gencin özlemini çektiği türden.

1962 yılında İstanbul'da doğan Serdar, şu anda Yeşilköy Lisesi 2.sınıfında okuyor. Ayrıca, annesinin görevi nedeniyle 9 yıl Almanya'da bulunduğunu ve Türkiye'ye yeni geldiğini belirtiyor.

Serdar'dan ülkemiz gençlerini temsil eden bir kişi olarak yaşıtı delikanlıların ne gibi sorunları olduğunu anlatmasını istedik.

"Bence bugünkü gençlerin en büyük sorunu, öğrenim güçlükleri. Herkes üniversiteye girmek ve yüksek öğrenim görmek istiyor. Ama şimdiki orta öğrenim tarzıyla, hiçbir zaman gençler amaçlarına erişemiyorlar. Bence daha ortaokula girerken branşlaşma başlamalı ve teknik eleman yetiştirilmeli. Ayrıca öğretmenlerin büyük bir kısmı, öğrenci ile hiçbir yakınlık kurmayan, sadece bir takım basmakalıp bilgileri aktarmaktan başka görevleri olmadığına inanan kişiler. Bu da yanlıştır. Öğrenimin yanı sıra, spor ve kültür tesislerinin yok denecek kadar az ve yetersiz olması da ayrı bir sorun."

Sözünün burasında Serdar'a idealinin ne olduğunu sorduk. Sanırız ki verdiği yanıt, pek çok gencin ortak yanıtı idi:

SAYFA 7

"Aslında idealim Turizm konusunda öğrenim görmek. Ama üniversite sınavlarında iyi puan alacağımı sanmıyorum. Zaten turizm okusam bile iş olanakları bulmak o kadar zor ki..."

Serdar daha sonra, aile ve toplumdaki bir birey olarak gençlerin durumun anlattı.

"Ailelerde gençler üzerinde büyük bir baskı var. Çoğu genç ailesi ile rahat oturup konuşamıyor bile. Ailelerin eğitim düzeyine de bağlı bu. Kimi aile dededen kalma yöntemleriuygulamaya devam ederken, kimi ise çocuğunun sorunlarına eğilebilmek için kendini eğitiyor. Tabii bu ikinci gruba giren ailelerin sayısı çok az. Genellikle çocuklar, anne ve babanın büyüklerinden gördükleri eğitim ile yetiştiriliyorlar. Dayaksa, dayak azarsa, azar ve bunun gibi birçok korkuya dayanan eğitim yöntemi. Toplum ise, gençleri tek kelime ile çılgın olarak tanımlama eğiliminde. Giyinişimiz, yaşama biçimimiz, eğlencemiz onlara ters geliyor. Kız-erkek arkadaşlıklarını pek doğal karşılamıyorlar. Bu konuda erkekler daha şanslı. Daha çok kızlara baskı yapılıyor."

Ailenin bu tür davranışının gençlere ne gibi etkileri olduğunu sorduk:

"Aile ortamında aradığı huzuru, anlayışı bulamayan, istekleri hep yanlış anlaşılan veya engellenen genç, sonunda evden kaçma,ruhi bunalıma düşme ve dejenere olma gibi tehlikelerle karşı karşıya kalıyor. Oysa çocuğu ile her sorununu rahatça konuşabilen, onların isteklerini anlayışla karşılayıp, yapmasını istemediği davranışları sevgiyle belirten bir aile, gençlerin sorunlarının büyük bir kısmını ortadan kaldırmış olur. Tabii, bu, ailenin öğrenim seviyesine ve kültürüne de bağlı. Uzun sözün kısası, hem gençler, hem de aile açık sözlülükle sorunları ortaya koyup tartışabilirse, daha rahat ederler."

Erkek-kız arkadaşlığı konusundaki fikirlerini sorduğumuzda, Serdar bize şu yanıtı verdi:

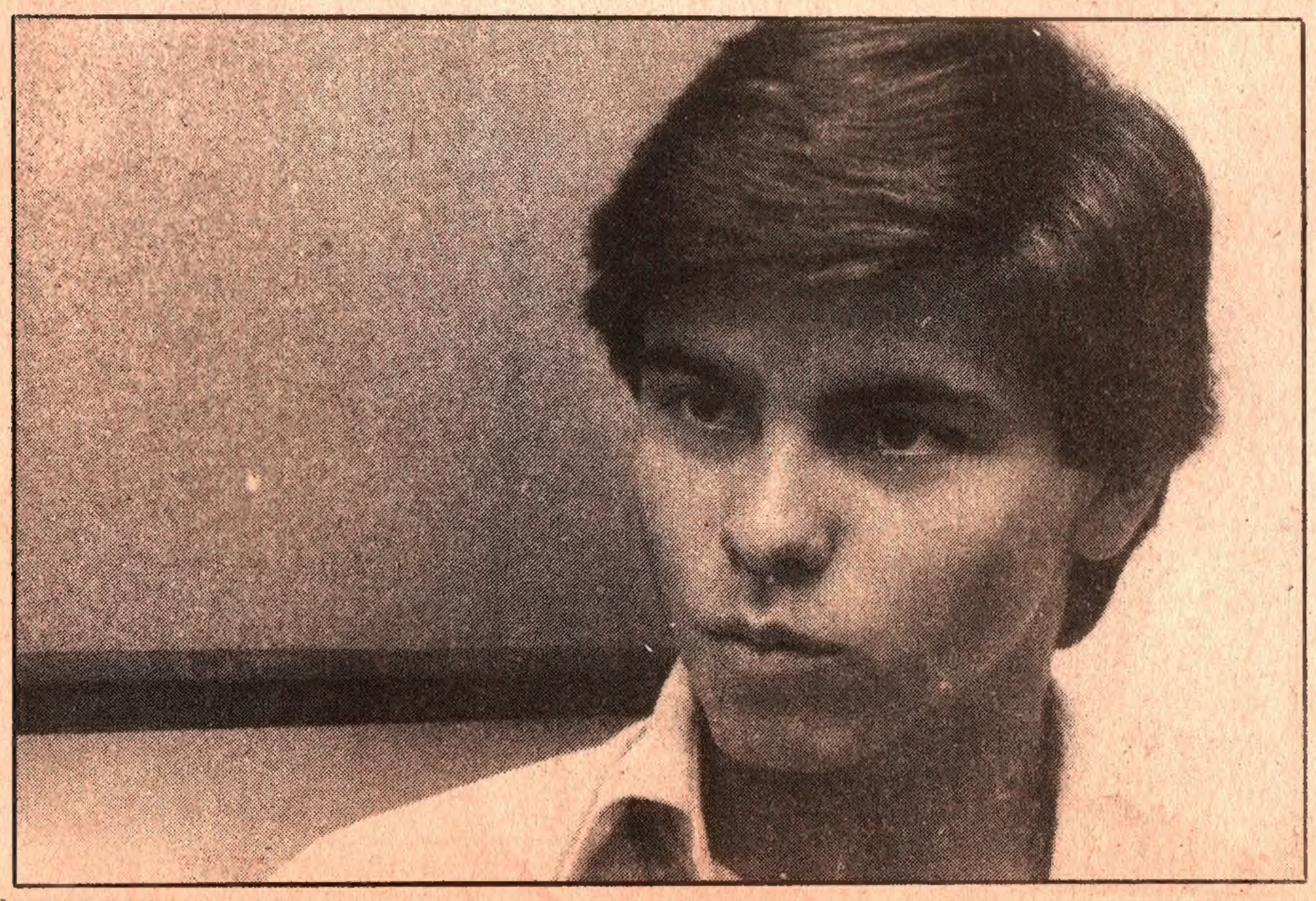

"Toplumumuzda çok yanlış anlaşılan konulardan biri de bu. Hâlâ, bu arkadaşlığa cinsel açıdan bakılmaktan öteye gidilemiyor. Oysa, birbirlerini dert ortağı kabul eden, çıkar beklemeyen, karşılıklı yardımlaşmayı amaçlayan nice arkadaşlıklar var. Belki ileride buna da gerçekçi gözle bakılabilecek.Ama şimdilik çok az genç, ailesinin bu yönde bir baskısı olmadığını söyleyebilir."

Serdar'a kendi ailesi ile nasıl olup da bu denli iyi ilişki kurabildiğini sorduk.

"Ailemle aramızda büyük bir saygı var. Bir zamanlar benim davranışlarımı kısıtladıklarında, örneğin gece belli bir saatten sonra dışarı çıkmamı engellediklerinde, çok kızardım. Oysa şimdi haklı olduklarını görüyorum. Bana nedenini iyice açıkladıkları için birbirimizi anlayabildik. Ben de onlara hak verdim, onlar da bana biraz daha rahatlık tanıdılar. Tabii bu karşılıklı güveni kazanma meselesi. Aslında iyiniyet ve anlayışla çözülemeyecek sorun yoktur kanımca."

Genel çizgileriyle 1979-80 kış modası

Sıkılga dönüş

1979-80 kış mevsiminde dağınık, rahat giysilerden çıkartıyorlar modacılar, kadınları. Yerini düzen ve şıklık alıyor. Evet bu kış modaya meraklı hanımlar giyimlerine dikkat göstermek zorunda kalacaklar. Şapkası, eldiveni, takım çanta ayakkabısı ile şıklık geri geliyor.

Kış modasının en belirgin özelliklerinden biri 'geniş omuzlar.' Hem de oldukça geniş. Tayyörler, pardesüler bir yana, bluzlarda, trikolarda bile omuzlar vatkalı. O denli geniş omuza karşın etekler dar.Üçgen bir görünümü var bu yılki modanın. Bu nedenle trapez modası diye de adlandırılıyor.

Gene hemen hemen her rengi bulabiliyoruz kumaşlarda; başta bordo, mor olmak üzere koyu kırmızı, çingene pembesi, kızıl kahve, petrol, gri ve hardal...Tüm bu renkler siyahla kombine edilmiş.

Kumaş olarak dökük olmayan sert görünümlü yünlüler tercih ediliyor. Tüvit, balıksırtı kumaşlar da var. Flanel ve tüvit deriyle karıştırılıyor. Ya da basit kumaşlar alıcı renklerle hayat kazanıyor. Jarse de kullanılan kumaşlar arasında.

Etekler eskisi gibi uzun değil, yaz boyunun devamı, yani diz altı. Vücuda oturmuş dar, önden, ya da arkadan düğmeli etekler üçgen görünümün tamamlayıcısı oluyor. Ekose kumaştan yapılmış kilt etekler de var.

Pantolon paçaları da darlıklarını koruyorlar. Kalça kısmı bol olsa bile paçalar mutlaka dar olacak. Hatta öylesine daralıyor ki pantolonlar, ayaksız çoraplar haline dönüşüveriyor. Evet elbiselerin altına rengarenk

ayaksız çoraplar da giyiliyor.

Ceket boyları genel olarak kısa. Bu kısa ceketlerin beline kalın kemerler takılıyor. Bir de 3/4 ceketler (kaplar) var. Geniş başlayıp daralarak dizin üstünde biten bu kaplar dar ve pilili

eteklerle giyiliyor. Reglan kollar, hakim yakalar da kış modasının çizgileri arasında.

Önümüzdeki kış için modacılar böyle ferman buyurmuş. Duyurması bizden, uyup uymaması sizden...

Bir aşk öyküsü

Caroline B. Cooney

Marnie ve Lucas klasik müzik ve rock müziği kadar farklıydılar birbirlerinden. Yaşamlarının sonuna dek bir çiftlikte birlikte nasıl yaşayabilirlerdi?

Bir zamanlar bir başka yaşamda hava ve çevre kirlenmesi sorunlarıyla dolu bir kentte ilkbahar vazoya konan birkaç renkli çiçek demekti.Oysa şimdi bahar kollarımın arasında; gülmelimiyim ağlamalı mı bilemiyorum. Keçilerle uğraşan Lucas'a bakıyorum, öyle beceriksiz ki bu işte, ben ondan da kötüyüm. Yapılacak tek şey gülmek. Ben de öyle yapıyorum. Papatyalarla süslü yeşil otların üstüne düşüp sesleniyorum, "Lucas!" Elinden gelse o da yanıma uzanıp gülecek. Gelemiyor, tuttuğu keçiyi bırakamıyor çünkü.Orda gülüyor.

Herşey yavaş yavaş oldu. Farkına bile varmamıştım. Daha sonra Lucas da söyledi hiç farketmediğini. Farketseydi bile Lucas'a yüz çevirecek ve onunla hiç bir konuda konuşmayacaktım. Lucas çalışkan bir tipti. Oturumlara katılıyor, okul dergisine makale yazıyordu. Bense okulun eğlence kolu başkanıydım. Partilerden, her çeşit spordan hoşlanıyordum. Beethoven ve rock müziği kadar uyuşuyorduk birbirimizle. Babalarımız okul arkadaşıydılar, Wall Street'de iyi para kazanıyorlardı. Annelerimiz birbirlerine sabah kahvesine gidiyor, kadınca bir takım işler kurmayı planlıyorlardı. Ailemi seviyordum, ama liseye yeni başladığım için arkadaşlarımla, eğlence programlarıyla ve yazılı kağıtlarıyla işim çoktu. Onların ne yaptığı üzerine uzun uzadıya düşünecek zamanım yoktu.

Sonra yavaş yavaş sehpanın üzerinde duran ev dekorasyonu, aktüalite gibi konuları içeren dergilerin yerini toprak anadan haberler, kendi jeneratörünü kendin yap, peynir nasıl yapılır gibi dergiler almaya başladı. O sıralarda Joel adında bir basketbolcuyla arkadaşlık ediyordum. Yağmurlu bir öğleden sonra Joel ile bizim evdeydik. Toprak Ana dergisindeki ilanları karıştırdık. Organik yiyeceklerden, dürüstlükten,doğadan, sadelikten,sessizlikten söz eden yazılar vardı. Joel "Ailen bunları mı okuyor?" diye sordu merakla. Onları korumak istercesine, "Elbette ki hayır" dedim. "Bir çeşit şaka iste" Toprağa dönüş gibi cümleler vardı dergide. Ayın çifti ilan edilen bir karı kocanın resmi basılmıştı. Kendi yaptıkları kulübenin önünde ilkel yaşantılarının gururu ile gülüyorlardı.

"Kendi kendilerine yettikleri için şişiniyorlar" dedi Joel. "Kim ister ki bunu?"

"Herkes delirmiş" dedim.

"Joel ile olan randevunu iptal et, Marnie" dedi annem. "Petersonlar akşam yemeğe geliyorlar."

Lucas ve ailesi ile yemek yemek için randevumu mu iptal edecektim?

"Çok önemli, Marnie. Bundan önemli bir şey olamaz."

"Lucas'dan hiç hoşlanmıyorum" diye yalvardım. Ama kararlıydı. Altı kişilik sofra kurarak Joel'e telefonla gelemeyeceğimi bildirdim. Lucas'ın tabağını kırmak geldi içimden. Onu kapıda homurtuyla karşıladım. O da hırıltıyla karşılık verdi. Sıkıntı içinde yemeğimi yemeğe başladım.

Kolomp okyanusta gemisiyle giderken adamları dünyadan düşeceklerini sanmışlardı. Beş dakika sonra Lucas ve ben kendi dünyalarımızdan yuvarlandık.

"New York'tan ayrılıyoruz çocuklar" dedi Lucas'ın babası alçak sesle. "Artık fare yarışı, hasta kent değerlerine paydos. toprağa dönüyoruz. Altımız birden."Elinde keçi ürünleri dergisi'ni tutuyordu.

Sesi ciddiydi. Bir an ortalığı ürkütücü bir sessizlik kapladı. Gülmeye çalışan Lucas, "İyi bir ruh doktoru biliyorum baba" dedi.

"Karnıbahar yetiştirerek daha çabuk mu zengin olacağız?" diye sordum dalga geçerek.

Ailelerimiz ne denli sığ çocuklar olduğumuzu söylediler. Kent yaşamının kokuşmuşluğundan hemen kurtulmamız gerektiğini anlattılar.

Köyde kendimizi bulacak, kişiliğimizi kazanacaktır.

"Köy mü?" dedim. "Kaldırımları bile olmayan çamur yığınından başka bir şey değil köy."

"Burdan gitmek mi?" dedi Lucas."Ya okul ne olacak? Yakında verilecek bir konferansım var."

Ailelerimiz şoke olmuşlardı. "Gençsiniz, ileride anlayacaksınız" dedi annem.

Babam elindeki dergiyi inançla sallayarak, "Büyüyünce anlarlar" diye onayladı. "Hep birlikte daha iyi bir yaşam için, daha değişik bir yaşamiçin çalışacağız."

Sonra konuşmalar ne tür keçi yetiştirecekleri konusuna dönüştü.

Lucas yarı utangaç, yarı irkilerek bana baktı. Kırsal bir yerde ikimizi birarada düşünmek bile gülünçtü. Ürperdim, or la biryere gitmek istemiyordum. Günlerce karşı geldim aileme. Ama bana boş gözlerle bakarak "Şimdi tartışmayalım Marnie" diyorlardı. Elimdekileri yere fırlattım, okuldan söz ettim, ilgilerini çekmeye çalıştım.Hatta ağlayarak kapıyı bile tuttum. "Gitmeyeceğim. Beni götüremezsiniz!" Ama düşlerine öylesine kapılmışlardı ki hiç bir şey duymuyorlardı bile. Anladığım kadarıyla kent onlar için şimdiden bitmişti.

Joel ve öteki arkadaşlarım beni uğurlarken sanki ailelerimizin yakalandığı hastalıktan korkuyor gibiydiler. Otomobillerimiz, Lucas'ın hesap makinesi, bizi bozan televizyonlar satıldı. Ve uygarlıktan bin kilometre uzakta bir yerde yaşamak üzere yola koyulduk.

"Gideceğimiz yerin yerlileri yüzyıllar önce kentte yaşamak için oradan ayrılmışlar," dedi babam.

"Yollarını şaşırmışlar" dedi annem.

"Akıllı adamlarmış" diye mırıldandı Lucas.

Lucas'ın annesi bundan böyle yuvamız olacak kulübeye soktu bizi ve kucakladı. Bu arada yirminci yüzyılın yapay değerlerinden kurtulacağımızdan filan söz ediyordu. "Yirminci yüzyıldan hiç şikayetim olmadı" dedim. Yüzünü buruşturdu. Onun heyecanını bozduğum için utanarak özür dilemeye başladım.

"Zararı yok, Marnie," dedi. "Burada büyüyeceksin."

Sonraki günler içinde büyük bir güç tarafından tuzağa düşürüldüğümüzü anladık; iş...

SAYFA 13

Çiftçilik öyle kolay bir yaşam biçimi değildi. O yazı ağaç keserek, toprağı çapalayarak, hayvan bakarak, ekmek pişirmeyi, konserve yapmayı öğrenerek geçirdik. Lucas ile yanyana çalışırken yalnızlığımızı, üzüntümüzü de yenmeye uğraşıyorduk. Joel'den ve kız arkadaşlarımdan gelen mektuplar acınacak kadar kısaydı. Altı yedi satırla Marnie'siz ama çok keyifli bir kent tipi yaz geçirdiklerini yazıyorlardı.

Ailelerimiz havalarda uçuyorlardı. Kentte iken yapmak zorunda olduğum tek iş yatağımı toplamaktı, o da canım isterse. Şimdi ise işler bitmek bilmiyordu. Büyüklerimiz enerji dolu koşuşup dururken ben yatağa serilip kalıyordum. Bir kez Lucas'la birlikte kan ter içinde ağaç keserken ailelerimizin tarlalarda öpüşüp koklaşarak şarkı söylediklerini gördük.

O yöredeki liseye gitmek için otobüse ancak üç kilometrelik yolu yürüdükten sonra binebiliyorduk. Hemen arkadaş bulduk kendimize, ama otobüse yetişmek zorunda olduğum için eğlencelere katılamıyordum. Ve Lucas tartışmalara giremiyordu. Çünkü eve dönüp odun kesmezse soğukta kalırdık. Geceleri gaz lambası aydınlığında ev ödevlerimizi yapıyorduk.

Soğuk bir Mart günü okul otobüsü gecikince buz tutmuş su dolu bir çukura girmiştim. Lucas eldiveninin tekini yitirmişti. Lucas birden,

"Kaçalım mı, Marnie?" diye sordu.

"Harika bir fikir. Nereye?"

"Bize sığınacak bir yer verecek seni seven yakınların yok mu?"

"Evet, var" dedim. "İki tane. Seni seven iki yakınınla birlikte aynı kulübede yaşıyorlar"

"Şu toprağa dönenlerden mi söz ediyorsun?"

"Evet asi çocukları olanlardan. Kalpleri temiz, alın terleri dürüst olan yakınlarımızdan." O-

tobüs geldiği zaman kahkahalarla gülüyorduk. İlk kez birbirimize yakınlık duyuyorduk.

Evi çekip çevirebilmek için altımızın birden sürekli çalışmamız gerekiyordu.

Oradaki ikinci yazımızda Lucas ve ben onyedinci yaş günümüzü kutladık. Bize gelir sağlayacak olan ekinler büyümeye başlamıştı. Ailelerimizin işçi tutacak güçleri olmadığı için o sonbaharda okulu da bırakmak zorunda kaldık. Gerçeklerden bıçakla kesilir gibi koparılıp atılmıştık. Tam yeni arkadaşlar edinecekken onlardan da olduk böylece.

Mis gibi şampuanları, kremleri düşleyerek anneme sabun yapımında yardım ederken, "Son çıkan şarkıları bile bilmiyorum" dedim.

"Bunlar çok yapay şeyler" diye yanıt verdi annem üzgün üzgün.

Lucas baş parmağıyla bana işaret etti. Bu otostop yaparak kentimize dönmek anlamına gelen aramızdaki gizli işaretleşmeydi. Lucas'a hayran gözlerle baktım. Annelerimizin yaptığı yemekleri yiyerek,ağır iş yaparak güçlenmiş, teni güneşten yanmıştı. Joel'i anımsamaya çalıştım. Ama yüzünü gözümde canlandıramıyordum. Annem tavuklara bakmak için dışarı çıkınca Lucas, "Biliyor musun Marnie, üniversite bir yana daha liseyi bile bitirmedim" dedi. Sesi acı doluydu.

"Diplomalar, hepsi birer kağıt parçası, anlamsız" dedi azarlarcasına. "Sen kocaman bir erkeksin Lucas. Kanıtladın bunu. Anlının teriyle."

"Buradan nefret ettiğimi nasıl anlatabilirim onlara?" diye sordu Lucas bana. "Öylesine, mutlular ki. Gerçekten çocuklarına büyük iyilik yaptıklarını sanıyorlar."

Neler hissettiğini anlayabiliyordum. "Bir film öyküsü olsaydı gençler 'elveda' diyerek giderlerdi."

"Onlara böyle bir darbe indirmeye karar versek bile sonra ne yapacağız? Otobüs biletimiz bile yok. Bir somun ekmek bile alamayız."

"Geceleri düş kuruyorum," dedim.

Lucas ilgiyle yüzüme baktı.

"Yağda kızarmış patates kızartmasının, dudak boyasının, sıcak duşun hayalini."

"Tüm bunlar kentte bizi bekliyor. Oraya varsam bile nerede yaşayacağımı, neyle geçineceğimi bilmiyorum."

Neden 'biz' değil de 'ben' dediğini düşündüm içimden. Kumaşdokumayıöğrenerek yatağıma örtmek için mavi beyaz bir örtü dokudum. O günedeğin hiç bir şey beni bu denli gururlandırmamıştı. Lucas bir sera yaparak kışın bize domates yedirdi. Yiyişimizi seyrederken yüzünde gurur dalgalanıyordu. Yazın büyütüp kuruttuğumuz mısırları kışın patlatarak yedik. Lucas'ın kestiği odunlarla şömine yaktım, şarkılar söyledik. Bir an için öteki dünyayı unutuverdim.

Birgün kasabaya alışverişe gittik. Lucas şaka ile korkmuş gibi yaparak koluma sarıldı:" Bu da ne?"

"Korkma!" dedim. "Buna trafik lambası derler. Tehlikeli değildir." Babam söze karıştı: "Çok şükür artık bu yoldan çıkmış dünyada yaşamak zorunda değiliz."

İlkbahar ikinci kışın da bittiğini müjdeliyordu. Yerler, ağaçlar çiçeklerle dolmuştu. Doğa öylesine güzeldi ki. "Belki de ailelerimiz haklı" dedi Lucas. Yüzümü elleriyle kendisine doğru çevirdi. "Tüm bunlara sahipken kent yaşamına gerçekten gereksinimimiz var mı?"

"Evet" dedim.

Lucas kahkahalarla gülmeye başladı, ama o sırada keçiler kaçtığı için peşlerinden koşmak zorunda kaldı. Geri geldiği zaman birbirimizin gözlerinde baharı gördük ve öpüştük.

"Çok hoş" dedi Lucas

DEVAMI 32.SAYFADA

Genellikle ruhsal bir sorun

ALTINI ISLATAN ÇOCUK

Çocuktur anlamaz sözünün aksine artık kesinlikle saptanan bir gerçek var günümüzde. Çocuk anlar, hatta doğduğu andan itibaren yakın çevresinin etkisinde kalmaya başlar. Çocuğun kişiliği daha anne karnında oluşurken etkilenmesi doğduğu andan itibaren başlıyor. Çocuğun ilk aylardan sonra en çok gereksinim duyduğu şey sevgi ve ilgi. "Fazla ilgi gösterirsem onu şımartırım" gerekçesiyle soğuk davranılan çocuklar da ruhsal ve fiziksel bozukluklar görülüyor. Bunlardan biri de çocuğun altını ıslatması. Çocukların bir yaşına kadar altlarını ıslatmaları doğal. Bir yaşından sonra anne baba çocuğu oturağa alıştırmak çabalarına başlamalılar. Çocuk en çok iki yaşına kadar altını ıslatmalıdır. Bu süre içinde anne oturağı eğlenceli bir hale getirebilir. Ama iki yaşından sonra da çocuk devamlı altını ıslatıyorsa, tehlike çanları çalıyor demektir. Bunun iki nedeni olabilir 1-Fiziksel, 2- Ruhsal.

1- Fiziksel nedenler arasında, idrar yollarındaki bozukluk, idrar torbasının alt kapağının sıkışmaması, idrar yollarındaki iltihaplar olabilir.

2- Ruhsal nedenler ise daha karmaşıktır. Genel olarak şu nedenler sayılabilir. Çocuğun ilgi ve sevgi gereksinimi, küçük kardeşe duyduğu kıskançlık, yanlış eğitimi.

Yapılacak ilk iş bir doktora gitmek olacaktır. Eğer fiziksel bozukluk varsa bunu doktor saptayacak, nedenlerini bulacak tedavi edecektir. Eğer bozukluk ruhsalsa bunu yine doktor bulacaktır. Üstelik bu iş için bir psikiatrist hekim gerekmektedir.

Örneğin 12 yaşındaki bir erkek çocuk geceleri yatağını ıslatıyor. Böylece anne kalkıyor, çarşafları değiştiriyor, çocuğun üzerini temizliyor... Bu demek oluyor ki anneyle bir çeşit ilişki kurmak istemenin bir yolu. Çocuk böylece bir çeşit "mesane dili" ile konuşuyor. Şunu demek istiyor. "Yeteri kadar büyümüş değilim, bu yaşımda bile birinin benimle ilgilenmesi, gözlemesi gerekiyor, bu sensin annecigim". Böylece çocuk annesine kendisiyle ilgili ek bir iş yüklemiş oluyor.

Geceleri yatağını ıslatma sorunları arasında organik bozukluklaraçok az rastlanır. Dikkat edilirse çocuğun gündüzleri çişini rahatlıkla tuttuğu, ama geceleri kaçırdığı görülür. Demekki çocuğun bedensel arızası yoktur. Olsaydı aynı durum gündüz de söz konusu olacaktı.

Bu çocuğun idrarını tutmasını olanaksız hale getiren bir ruhsal bunalım içinde olduğunun kanıtıdır. Geceleri idrar kaçırmanın, bir çocuğun birisini kendine maletmek içinbenimsediği saldırı cinsi olduğu artık biliniyor. Bu hastalık daha çok idrar etmeyi bir sorun haline getirmiş, çok temiz annelerin çocuklarında görülür. Çocuk bilirki bu noktadan harekete geçerse çok ilgi görecektir. Aynı zamanda burada mesanenin yetersizliği ile, ona kumanda eden sinir merkezleri arasında bir ilişki vardır. İdrar kaçıran çocuğun sırt kemiğinde zayıflık olduğu da ortaya atılmıştır. İdrar kaçırma hastalığı omurilikle ve bu bölgedeki bir kalıtsal hastalıkla da ilgili olabilir.

İdrarını hiç bir zaman gece kaçırmayan yalnızca gündüz altını ıslatan çocuklar da vardır. Bu psikolojik etkilenmeyi vurgulayan bir belirtidir. Demek ki çocuk geceleri rahat, gündüzleri büyük bir gerilim içinde. Belki geceleri sevdiği birinin yanında yatıyor, gündüz onu sinirlendirecek ortam içinde. Üvey anne ve baba, ikinci çocuk, gayrimeşru çocuk, yaşlı kimseler elindeki çocuk, şevkat isteyen çocuk, annesini babasını kaybetmiş çocuk... Bu gibi örnekler altını ıslatmanın bir nedeni olabilir.

NE YAPMAK GEREK

Sorun önce anne baba ile konuşmak ve durumun o kadar umutsuz olmadığına ikna etmekle bir ölçüde çözümlenecektir. Anne önce çocuğun bir değeri olduğuna inanmalı, onu ihmal etmemeyi öğrenmelidir. Sonra baba devreye girebilir. Annenin telkiniyle bir pazar günü çocuğu alıp sinemaya götürebilir. Çocuğa cesaret verilmelidir ki okulda başarı kazansın, kendine bir amaç bulsun, ona erişmek için çabalasın. Çocuk öğretmenin yanındayken nasıl üstünü kirletmiyorsa, cesaretini yitirmediği için akşam da altını ıslatmamalıdır. Çocuğu sevip, saygı duyarak, onun kendisine güven duymasını, cesur olmasını sağlayarak altını ıslatma sorununu da kökünden koparabiliriz.

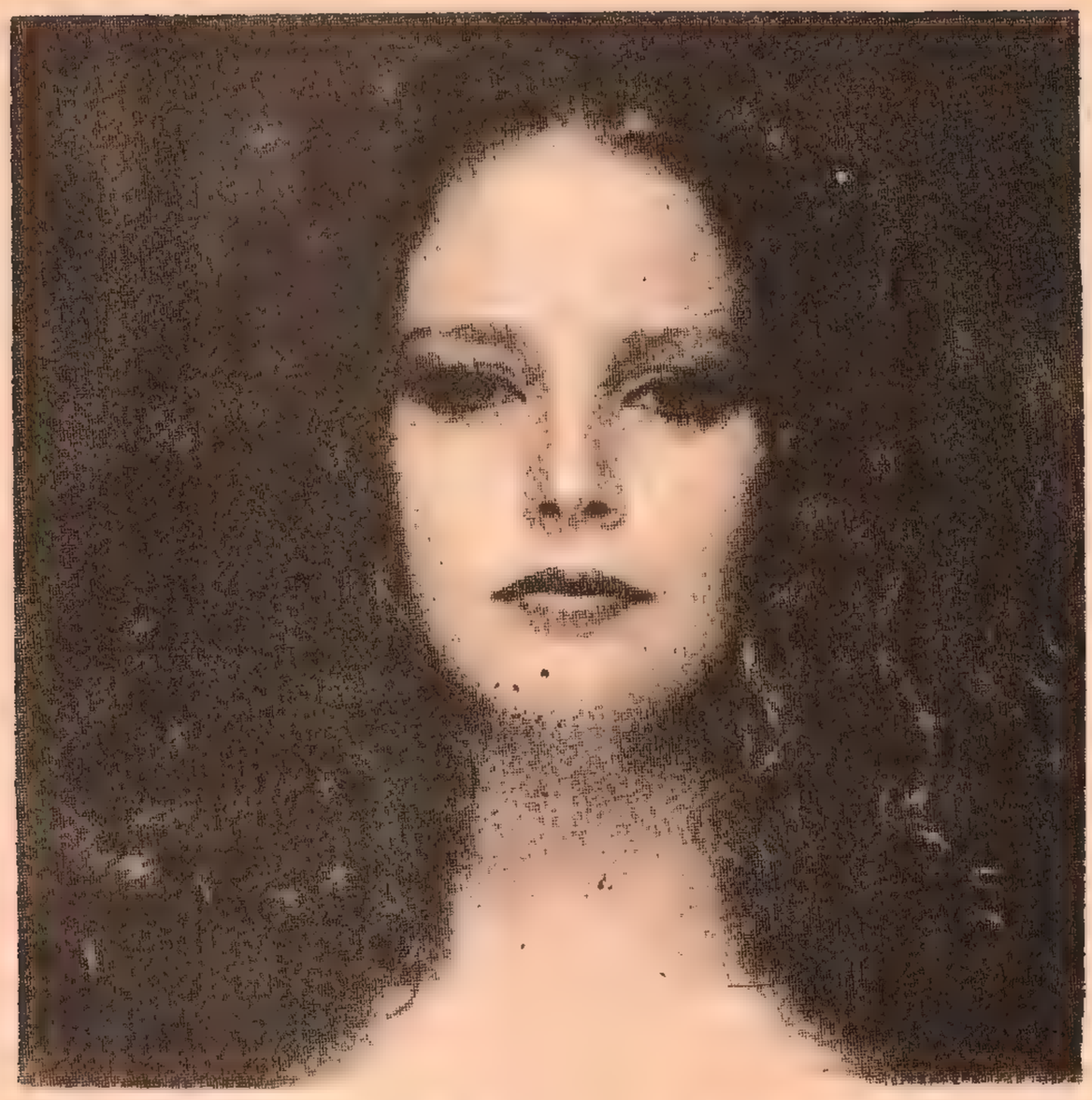

SAÇ KESMEKLE İLGİLİ BİRKAÇ UYARI

- Çok değişik bir saç kesimi istiyorsanız mutlaka bir berbere gidin. O keserken siz de nasıl yaptığına dikkat edin. Belki daha sonra aynısını uygulayabilirsiniz.
- Dalgalı saçı planladığınızdan biraz daha uzun kesmelisiniz. Çünkü ıslakken düzleşen saç kuruduğu zaman kıvrılacak ve düşündüğünüzden daha çok kısalacaktır.
- Uzun boylu kadınlara omuzlarına kadar inen saç yakışır. Çok kısa saç uzun boylu bir kadını daha uzun gösterir. Çok kısa boylu bir kadın ise saçını uzatmamalıdır.
- Moraliniz bozuksa, saçınızı hemen kesmek geliyorsa içinizden, kesin. Ama sadece iki santim. İki santimin bile ne denli değişiklik yaptığını görerek şaşıracaksınız.
- Çok kalın saç kat kat kesilmelidir. Hepsi aynı boyda kesilirse fırça gibi durabilir.
- İnce saç her boyda güzel durur. Kat kat kesilmemelidir.
- Dalgalı, kıvırcık saçı çok kısa kesmeyin. Kendi kendine kıvrılabilecek kadar kısa, yüzünüzü çevreleyecek kadar uzun bırakın.

SONUÇTAN MEMNUN DEĞİLSENİZ

★ Paniğe kapılmayın. Önce göz yaşlarınızı silin. Hemen çarşıya koşup takma saç almanıza da gerek yok. Sakinleşin biraz!

★ Saçınızı değişik biçimlerde tarayıp sarmayı deneyin. Her biri size tümüyle değişik bir görünüm kazandıracaktır.

★ Bekleyin. Bir hafta içinde saçınız daha güzelleşir. Yeni kesilen bir saç kendini toparlayabilmek için biraz zaman ister.

★ Daha iyi olacağı düşüncesiyle korkunç renk değişikliklerine kalkmayın. Kötü sonuçlanabilir.

★ Bir ay sonra yeniden düzeltmeyi denevin.

KAHKÜLLERLE İLGİLİ...

★ Biraz değişiklik istiyor, ama saçınızın boyunu kısaltmaya kıyamıyorsanız kâkül yapmayı deneyin.

★ Kâkülü kesmeden önce yakışıp yakışmayacağına bakın. Önden bir tutam saç alarak kâkül boyunda kıvırın.

★ Kâkülü canınız değişiklik istediği zaman yanlara, arkaya doğru tarayabileceğiniz uzunlukta kesin.

★ Kâkülü planladığınızdan biraz daha uzun kesin. Kuruyunca kısalacak ve istediğiniz boyda olacaktır.

Berberde para ve zaman yitirmek istemiyorsanız,

Bir tatil günü saçınızı kesmeye karar veriverseniz berberler kapalı olduğu için gidemez, belki ertesi gün de kesmekten cayarsınız. Saçı uzatmak yıllar alıyor da, kısaltmak işlemi on dakikada tamamlanıveriyor. Bu nedenle kolay kolay kıyamıyor insan yıllarca uzamasını beklediği saçlarını kesmeye...Oysa, zaman zaman değişiklik iyidir. Kesilen saçlar sağlığına kavuşur, gürleşir. İnsan kendini aynada bir başka görür, gençleşir. Berberde para ve zaman yitirmek istemiyorsanız, ya da bir Pazar günü gelivermişse içinizden saçınızı kesmek, işte size tarifi:

Saçınızı kendiniz kesmek ister misiniz?

EĞER...
Olduğundan daha kötü yapmayacağınızdan eminseniz,
Keyfiniz yerindeyse
Sabırlıysanız, güzel bir sonuca ulaşmak için dikkatle davranabilecekseniz, saçınızı kesmeye başlayabilirsiniz.

KESMEYE BAŞLAMADAN ÖNCE
Keskin bir makas, aydınlık bir oda, iyice yaklaşabileceğiniz bir ayna, tarak ve fırça temin edin.
Saçınızı yıkayın.
Ne kadar keseceğinizi planlayın. Hangi boy saçın size yakışacağını gözünüzde canlandırmaya çalışın.

1- Islak saçınızı iyice tarayın. Dört bölüme ayırın. Öndeki bir bölümü serbest bırakarak öteki üç bölümü başınıza tokalayın.

2-Serbest bıraktığınız bölüm bir kaç basamakta kesilecektir. Resim bir bölümü aşağı yukarı kaç seferde keseceğinizi gösteriyor.

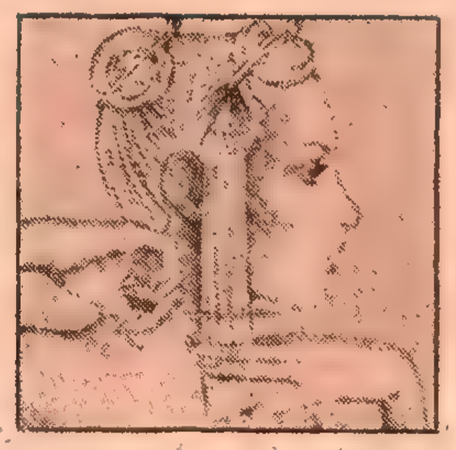

3- Saçınızın en altından kesmeye başlayın. Tarakla, arkası görülebilecek kalınlıkta bir tutam saç alarak geri kalanı tokalayın. Tutamı dilediğiniz boyda kesin. Bu tutam tüm saçınızın kesiminde ölçü olarak kullanılacaktır.

4- Bir tutam daha ayırarak onu da. İlk kestiğiniz ölçü tutam boyunda kesin. (Gene geride kalan saçı tokalamayı unutmayın). Tüm bölümü böyle keserek tamamlayın.

5- Arka bölümleri kesmek biraz daha güçtür. Gene ön bölümlerde uyguladığınız yöntemi kullanacaksınız. Ama yaptığınız işi görebilmek için iki ayna kullanmanız gerekecek.

A- Yanlarda biraz uzun, arkada kısa saçlar istiyorsanız bunun kolay bir yolu var. Saçınızı ensenizde at kuyruğu yapın. Bağladığınız yerin hemen altından kesin.

B- Arka saçlarınızın yanlardan daha uzun olmasını mı istiyorsunuz? Saçınızı ensenize kadar ortadan ikiye ayırarak burnunuzun hizasında yandan at kuyruğu yapın. Bağladığınız yerin hemen altından kesin. At kuyruğu yaparak kestiğiniz saçlarınızı bölümlere ayırma yönteminde olduğu gibi düzeltebilirsiniz.

C- Kâküller tutamlara ayırma yöntemiyle kesilebilir. Kaköl yapacağınız saçı ortadan ikiye ayırarak tokalayın. Ölçü olarak kullanacağınız bir tutam ayırarak dilediğiniz boyda kesin. Kâkülün geri kalanını bu ölçünün boyuna göre ayarlayın.

BİRBİRİMİZE ÖĞRETELİM

Bu sayfada yayınlanan her tarif için 250 TL'sı Pamukbank'taki hesabınıza yatırılır, ya da Pamukbank'ta adınıza hesap açılır. Adres: Pamukkadın, Pamukbank Genel Müdürlüğü, İstiklal Caddesi, 261, Galatasaray/İstanbul

TAVUK PİŞİRMENİN BİRKAÇ YOLU...

TAVUK PİŞİRMENİN BİRKAÇ YOLU SONBAHAR, YAZLA KIŞ ARASINDA BİR GEÇİŞ DÖNEMİ. BU DÖNEME GİRDİK ARTIK. YAVAŞ YAVAŞ YAZ SEBZELERİ ELLERİNİ AYAKLARINI ÇEKMEYE BAŞLAYACAKLAR. YA DA 'ALIN DA GÖRELİM' DERCESİNE FİYATLARI PAHALILAŞACAK. ET TÜRLERİ ARASINDA TAVUK HALA EN UCUZ OLMA NİTELİĞİNİ KORUYOR. YAZIN SOĞUK SÖĞÜŞ HALİNDE ZEVKLE YENEN TAVUKTAN KIŞIN DA İÇİMİZİ ISITACAK SICAK YEMEKLER YAPABİLİRİZ. İŞTE OKURLARIMIZDAN GELEN BAZI TAVUK YEMEĞİ TARİFLERİ.

TAVUK KÖFTESİ

Malzeme: 1 adet tavuk, 2 tane yumurta, 33 çorba kaşığı un, 1/4 ekmek içi, 3 kaşık süt ya da 2 kaşık krema, 300 gr yağ, yeter miktarda tuz.

Yapılışı: Tavuğun derisi ve kemikleri çıkartılarak lop eti hazırlanır. Beş kez en ince delikli et makinesinde çekilir. İçine tuz, ıslatılıp sıkılmış ekmek içi, 200 gr yağ eklenir gene makineden geçirilir. İki yumurta sarısına krema ya da süt, karabiber eklenip kıyılmış tavuk etiyle birlikte yoğrulur. Küçük küçük yuvarlak biçim verilerek hazırlanır. Yeneceği zaman bir tavaya yağ koyulur, köfteler hafif unlanır. Çok ağır ateşte sulu sulu, alt üst ederek kızartmadan pişirilir..

AYLA OYMAK

Sayın Ayla Oymak'tan adresini göndermesini rica ediyoruz.

SEBZELİ TAVUK GÜVECİ

Malzeme: 1 tavuk, 250 gr yeşil fasulye, 2 patlıcan, 4 soğan, 2 kabak, 2 domates, 2 çorba kaşığı margarin, 3 bardak su, yeteri kadar tuz.

Yapılışı: Tavuk temizlenip yıkandıktan sonra, su, soğan ve bir miktar tuzla haşlanır. Kabak ve fasulye de tuzlu suda pişirilir. Doğranmış patlıcan yağda kızartılır. Parçalara bölünmüş tavuk eti ve sebzeler güvece güzelce yerleştirilir. Üzerine doğranmış domates koyulur ve bir miktar tavuk suyu eklenir. 15 dakika fırında pişirildikten sonra servis yapılır.

İZMİR, EMEL TEVLİOĞLU

BİR BAŞKA SEBZELİ TAVUK

Malzeme: 1 tavuk, 5 çorba kaşığı margarin, 16 tane arpacık soğanı, 3 kabak, 3 patlıcan, 2 domates, 2 su bardağı dolusu taze, ya da konserve fasulye, tuz, karabiber, 3 bardak su.

Yapılışı: Patlıcan kalın dilimler halinde kesilir. Kabakların üstü kazınarak kalınca doğranır. Tavuk parçalara ayrılarak kemikleri çıkartılır. Soğan ve domates dışındaki tüm sebzeler 4 dakika yağda çevrilir. Tavuk eti de 5 dakika kadar kızgın yağda kızartılır. Sebzeler bir kaba koyulur, üstüne tavuk parçaları dizilir ve yağ dökülür. En üste de arpacık soğanları ve kabukları çıkarılmış domatesler dizilir. Tencerenin kapağı kapatılarak 40 dakika kadar ağır ateşte pişirilir. Sonra 50 dakika da orta ısıdaki fırında pişirilerek servis yapılır.

İSTANBUL, AYŞE BAYDEMİR.

ÇERKEZ LEPSİSİ

Malzeme: 1 tavuk, 250 gr un, 1 baş sarmısak, 1 kaşık kırmızı biber salçası, yağ, tuz, karabiber.

Yapılışı: Un iki kaşık katı yağ içinde kavrulur. Unun topaklanmaması için yeteri kadar su içinde özenir. Bu malzeme bir yana konur. Temizlenmiş bir tavuk suda haşlanır. Parçalara ayrılır. Başka bir kaba 2 çorba kaşığı yağ konur. Yağ yandıktan sonra temizlenmiş ve dövülmüş sarmısak içine atılarak öldürülür. Salça ve karabiber eklenerek karıştırılır. Tavuk, suyuyla birlikte tencereye boşaltılır. Tuz atılır. Tavuk suyu kaynamaya başlayınca, kavrulmuş ve özenmiş un, suyuyla birlikte tencereye dökülür ve karıştırılır. 10-15 dakika unun kokusu gidinceye dek, hafif ateşte kaynatılır. Ayrı bir yerde, yağda öldürülmüş olan biber, çorba tabaklara servis yapıldıktan sonra, üzerine dökülür.

CEYHAN, ŞÜKRAN ARTÜRK

TAVUK DOLMASI

Malzeme: 1 tavuk, 1 su bardağı pirinç, 4 çorba kaşığı margarin, yeteri kadar karabiber, tuz, 1 tatlı kaşığı salça, maydonoz.

Yapılışı: Bir küçük tencereye koyulan bir kaşık yağ içinde küçük küçük doğranmış tavuk ciğeri hafifçe kızartılır. Yıkanıp ayıklanmış pirinci eklenerek biraz karıştırılır. Salça, maydonoz, karabiber ve tuz eklenir. Üç dakika kadar sonra yarım çay bardağı su koyularak suyunu çekinceye dek pişirilir. Yıkanmış, temizlenmiş tavuğun suyu iyice aktıktan sonra bu malzeme içine doldurulur. Her yeri iyice dikilir. Tavuk bir tencereye yerleştirilip beş su bardağı suyla haşlanır. Tuzu ilave edilir. Bir saat kadar pişirdikten sonra ocak kapatılır. Yenileceği zaman üç çorba kaşığı margarin bir tavada eritilip tavuk, rengi pembeleşinceye kadar kızartılır. Bu işlem fırında da yapılabilir.

ANKARA, MELAHAT GÖREN

ENŞİLİ TAVUK

Malzeme: 1 tavuk, 50 gr zeytinyağ 2 ortaboy soğan, 1 domates, yeteri kadar tuz, isteğe göre kırmızı biber, 1 limon.

Yapılışı: Temizlenmiş tavuk suda iyice haşlanır. Sudan bir tepsiye alınarak soğumaya bırakılır. Tavaya yağ konur. Tavuk yağda kızartılır. Tavuk gene tepsiye alınır. Tavada kalan yağın içine ince kıyılmış soğan atılır. Pembeleşinceye kadar kavrulur. Küçük doğranmış domates, tuz, kırmızı biber eklenir. Kısa sürede (5-7 dakika) bir harç oluşur. Bu harç tepsideki tavuğun üstüne dökülür. 2 bardak tavuk suyu eklenir. Limon suyu da konur. Orta ısıdaki fırına sürülür. Tavuk hafifçe suyunu alıncaya dek pişirilir.

AYDIN, HAVVA ÇETİNKAYA

YOĞURTLU TAVUK ÇORBASI

Malzeme: 1 tavuk, tuz ve kırmızı biber, 250 gr yoğurt, 10 yumurta.

Yapılışı: Tavuk iyice haşlanıp süzülür. Suyu yeniden tencereye konup orta ateşte kaynatılır. Tavuğun etleri didilir, ciğeri ufak ufak doğranır tencereye konur. Tuz ve biber ekilerek ateşte kaynamaya bırakılır. Başka bir yerde 250 gr yoğurt 10 yumurta ile iyice karıştırılır. Çorbanın suyu ile biraz sulandırılır. Sonra azar azar akıtarak, kepçe ile karıştıra karıştıra çorbaya yedirilir. 1 taşım kaynatıp servis yapılır.

NAZİLLİ, SENGÜL DUMANOĞLU

TAŞ BEBEKLER AVRUPA'DA

DÜNYANIN İLK MÜZİSYEN MODELLERİYİZ BİZ: YENİDEN YOLA KOYULUYORUZ İŞTE... BAKALIM BU KEZ BAŞIMIZA NELER GELECEK ?..

SONUNDA GENE NİCK'İ TUTSAK EDİP DİLEDİĞİMİZ YERE GETİRDİK.

NICK

DENA

SHARON

MARGE

CLEO

PIPPA

EN HOŞ AMA EN BECERİKSİZ MODA MENEJERİNİN KAFASINI KESMEK İÇİN ESKİ BİR KULEDEN DAHA İYİ BİR YER DÜŞÜNÜLEBİLİRMİ?

NASILSA KAFASINI İLK YİTİRİŞİ DEĞİL!

NE YAZIK Kİ SADECE DEFİLEMİZİN BİR SAHNESİ..

DEFİLE BİTİNCE..

ÇABUK, ÜSTÜNÜZÜ DEĞİŞTİRİN KIZLAR. GEMİ BEKLİYOR.

GEMİ HA! AMAN NE ROMANTİK...

DÜŞÜNSENE, AKDENİZİ KENDİ TEKNEMİZLE DOLAŞACAĞIZ, KIZGIN GÜNEŞİN ALTINDA...

VE ATEŞLİ AKDENİZLİLERİ TANIYACAĞIZ.

GERÇEKTEN GÜZEL OLACAKSA BENZİYORDU. GÜNEŞ TATİL VE İŞ BİRARADA...

NİCK'İN DÜZENLEDİĞİ İŞLER HEP TERS GİDER. UMARIM BU KEZ BİR TERSLİK OLMAZ.

OYSA NİCK, GÜVENLİ GÖRÜNÜYORDU...

SU ALDIĞIN TEKNE SAĞLAM VE BÜYÜK DEĞİL Mİ NİCK?

BİZİ, BAVULLARIMIZI VE EMEKTAR OTOBÜSÜMÜZÜ ALACAK KADAR. ENDİŞELENME DENA...

EVET YETERİNCE BÜYÜKTÜ AMA...

BU MU? TÜM PARAMIZI BU KÜLÜSTÜRE Mİ YATIRDIN?

NE BEKLİYORDUN? TİTANİC Mİ? HADİ BİNİN KIZLAR.

KAPTANA GELİNCE...

GEMİYE HOŞ GELDİNİZ BAYANLAR. KIRK YILLIK KAPTANIM. GÜVENEBİLİRSİNİZ.

BU İYİ İŞTE!

YA KAMARALAR...

PRANGA MAHKUMLARINI İKİ BÜKLÜM BU KAMARALARA SOKUYORLARMIŞ

NİCK'İ DENİZE ŞİMDİ Mİ SONRA MI ATALIM?

NİCK'İ UYARMAYA ÇALIŞTIM...

GEMİDE AYAKLANMA OLACAK NİCK.

ALDIRMA DENA. BİR KAÇ GÜN GÜNEŞ BANYOSU VE DİNLENME KIZLARI MUTLU EDECEK.

BANA BIRAK SEVGİLİM. HİÇ YANILDIĞIMI GÖRDÜN MÜ?

SORDUN SÖYLEYEYİM. HEM DE SIK SIK.

AMA KIZLARLA İLGİLİ SÖYLEDİKLERİNDE HAKLIYDI...

İŞTE HAYAT BUNA DERİM....

PROVA İÇİNDE BOL ZAMANIMIZ VARDI...

DAHA POZ VEREBİLİYİZ NİCK? BU GİYSİLERLE İŞİYORUM.

ELBETTE İŞİRSÜN. BU GİYSİLER AKDENİZ İKLİMİ İÇİN YAPILMADI...

DÜŞÜNSENE, AKDENİZİ KENDİ TEKNEMİZLE DOLAŞACAĞIZ, KIZGIN GÜNEŞİN ALTINDA...

VE ATEŞLİ AKDENİZLİLERİ TANIYACAĞIZ.

GERÇEKTEN GÜZEL OLACAKSA BENZİYORDU. GÜNEŞ TATİL VE İŞ BİRARADA...

NİCK'İN DÜZENLEDİĞİ İŞLER HEP TERS GİDER. UMARIM BU KEZ BİR TERSLİK OLMAZ.

OYSA NİCK, GÜVENLİ GÖRÜNÜYORDU...

SU ALDIĞIN TEKNE SAĞLAM VE BÜYÜK DEĞİL Mİ NİCK?

BİZİ, BAVULLARIMIZI VE EMEKTAR OTOBÜSÜMÜZÜ ALACAK KADAR. ENDİŞELENME DENA...

EVET YETERİNCE BÜYÜKTÜ AMA...

BU MU? TÜM PARAMIZI BU KÜLÜSTÜRE Mİ YATIRDIN?

NE BEKLİYORDUN? TİTANİC Mİ? HADİ BİNİN KIZLAR.

KAPTANA GELİNCE...

GEMİYE HOŞ GELDİNİZ BAYANLAR. KIRK YILLIK KAPTANIM. GÜVENEBİLİRSİNİZ.

BU İYİ İŞTE!

YA KAMARALAR...

PRANGA MAHKUMLARINI İKİ BÜKLÜM BU KAMARALARA SOKUYORLARMIŞ

NİCK'İ DENİZE ŞİMDİ Mİ SONRA MI ATALIM?

NİCK'İ UYARMAYA ÇALIŞTIM...

GEMİDE AYAKLANMA OLACAK NİCK.

ALDIRMA DENA. BİR KAÇ GÜN GÜNEŞ BANYOSU VE DİNLENME KIZLARI MUTLU EDECEK.

BANA BIRAK SEVGİLİM. HİÇ YANILDIĞIMI GÖRDÜN MÜ?

SORDUN SÖYLEYEYİM. HEM DE ŞIK ŞIK.

AMA KIZLARLA İLGİLİ SÖYLEDİKLERİNDE HAKLIYDI...

İŞTE HAYAT BUNA DERİM....

PROVA İÇİN DE BOL ZAMANIMIZ VARDI...

DAHA POZ VEREBİLİYİZ NİCK? BU GİYSİLERLE İŞİYORUM.

ELBETTE İŞİRSÜN. BU GİYSİLER AKDENİZ İKLİMİ İÇİN YAPILMADI...

VESONRA...

KARA GÖRÜN-DÜ. GÜNEŞLİ İS-PANYA'YA GELDİK.

KARAYA İLK ÇIKIŞIMIZ ÇOK HEYECANLI OLDU...

BU DENLİ CABUK GELECEGİMİ SANMIYORDUM NİCK. İSPANYA'-NIN DAĞLIK OLDUĞUNU BİLMİ-YORDUM.

KAPTAN BUNLARIN PİRENELER OLDUĞUNU SÖYLÜYOR.

İSPANYA'DA İLK UĞRAĞIMIZ BURASI KIZLAR. ONLARA TAŞBE-BEKLERİN NELER YAPA-BİLECEĞİNİ GÖSTERELİM. HADİ GİYİNİN..

BÖYLECE...

HAZIR MISINIZ? İNİP BİR GÖSTERİ YAPALIM.

HARİKAYDIK DOĞRUSU...

VESONRA...

SELAM BAYIM. LOS TAŞBEBEKOS GÜNEŞLİ İSPANYA'-DA BULUNMAKTAN, MUTLULUK DUYAR.

ŞAKA YAPIYORSUNUZ. NORVEÇ'TE OLDUĞU-NUZU BİLİYORSUNUZ HERHALDE?

DOĞRU MU İŞİTTİM NİCK? NORVEÇ'TE MİYİZ?

AMA, AMA.. OLANAKSIZ. KAPTANA İNGİLTERE'DEN AYRILINCA SAĞA DÖNME-SİNİ SÖYLEMİŞTİM.

KAPTAN İSE....

TEKNENİZİN DURUMU İYİ DEĞİL, SU ALIYOR!

ŞURAYA BAK NİCK!

GÜZEL TEKNEMİZ BATI-YOR.

BİZ DE BATIYORDUK. TAŞBEBEKLERİN SONU GELMİŞTİ...

MAHVOLDUK NİCK. NE YAPACAĞIZ?

RAHAT VER DE DÜŞÜNEYİM DENA!

TAŞBEBEKLER BATMIŞTI! EN AZINDAN TEKNEMİZ ÖYLE. MENEJERİMİZ NİCK DEFİLE YAPMAK İÇİN AVRUPA SAHİLLERİNDE DOLAŞACAĞIMIZI SÖYLEYİNCE NE SEVİNMİŞTİK. ÜSTELİK ÇABUCAK NORVEÇ'E DE VARDIK. OYSA HEDEFİMİZ İSPANYA İDİ. VE SONRA...

TEKNEMİZ DENİZİN DİBİNDE NİCK. NE YAPACAĞIZ?

NİCK'E HAYRANDIM AMA KAFA DERİSİNİ YÜZEBİLİRDİM ÖFKEMDEN..

HİÇ OLMAZSA OTOBÜSÜMÜZ DURUYOR.

BUNU NASIL YAPARSIN NİCK? İSPANYA'NIN YOLUNU BİLMEYEN KAPTANI NASIL TUTARSIN?

KIRK YILLIK KAPTAN OLDUĞUNU SÖYLEDİ. AKARSU KAPTANI OLDUĞUNU NERDEN BİLEYİM?

LÜTFEN DENA. BUDALAYIM BİLİYORUM. AMA SEN DE BANA KARŞI OLMA!

OLMAM NİCK. AMA BİR YOL BULMALIYIZ.

VE SONRA... BEN KERESTİ ANDERSON. TAŞBEBEKLERİ LONDRA'DA GÖRÜP ÇOK BEĞENMİŞTİM.

ÖYLE Mİ? TEŞEKKÜRLER!

BAŞINIZA GELENLERİ ÖĞRENDİM. YARDIM EDEBİLİR MİYİM?

NASIL?

DEVAM EDECEK

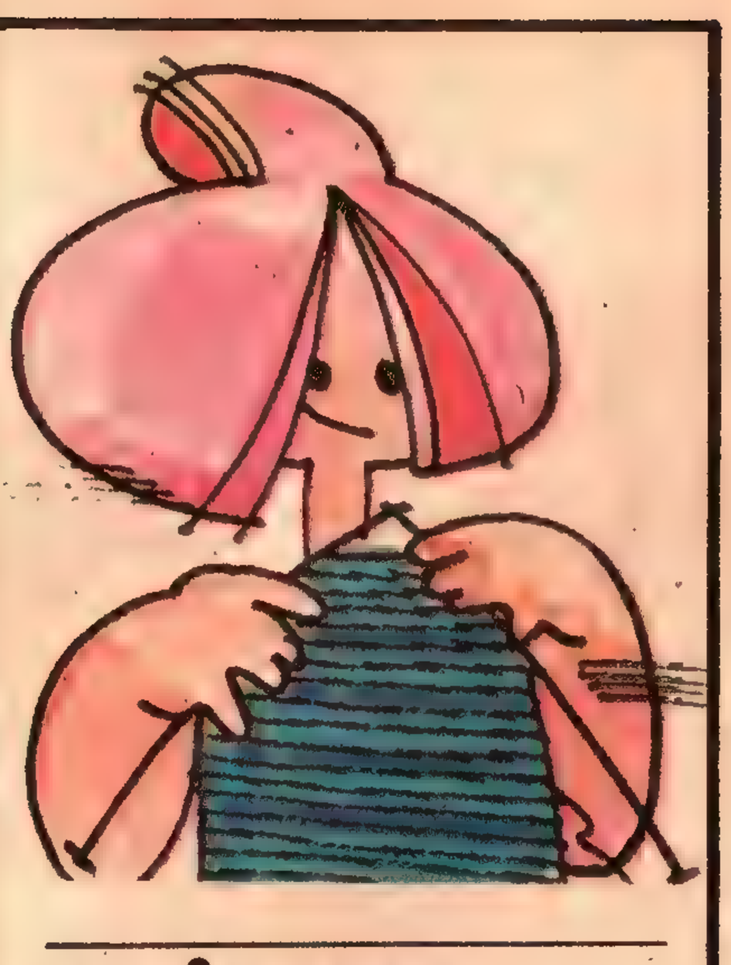

EL İŞLER NE GÜZEL İŞLER...

BİRBİRİMİZE ÖĞRETELİM

Bu sayfada yayınlanan her tarif için 250 TL'sı her fotoğraflı tarif için 500 TL.'sı Pamukbank'taki hesabınıza yatırılır, ya da Pamukbank'ta adınıza hesap açılır.

Adres: Pamukkadın, Pamukbank Genel Müdürlüğü, İstiklal Caddesi, 261 Galatasaray/İstanbul

BU AY MİNİKLER TATİLE "HOŞCA KAL" DİYOR...

GELİN ONLARA BİR OKUL ARMAĞANI YAPALIM

Bebek kalemlik: çalışkan

Sayın *Fatmagül Özturan*'ın çocukları çok sevdiği, onları sevindirmekten mutluluk duyduğu hemen anlaşılıyor mektubundan. Bize tarifini gönderdiği 'bebek kalemlikten' hemen hemen evine gelen tüm çocuklara yapmış. Pamukkadın da, ilkokulların açıldığı bu Eylül ayında Fatmagül Hanım'ın gönderdiği bebek kalemlik tarifini yayınlıyor. Ona bir ad da koydu; Çalışkan. Bakın Çalışkan nasıl yapılıyor:

SAYFA 25

Çalışkanın ana malzemesi bir parça karton. Kartonu şekil (1) de gösterilen biçimde, dilediğiniz büyüklükte keserek kenarlarından yapıştırıp (şekil 2)deki gibi bir kesik koni biçimine sokun. Sonra bu kesik koninin üstüne ağız, burun ve gözleri kalemle çizin (Şekil 3).

Çalışkan'ın saçının ne uzunlukta olmasını istiyorsanız ona göre keseceğiniz siyah yünü ikiye katlayarak bağlayın. Saçı koninin içinden geçirerek yanlardan sarkıtın. Dilerseniz örgü de yapabilirsiniz. Sağlamlaştırmak için yapıştırın. Böyle yaptığımız zaman Çalışkan'ı kalem kutusu olarak kullanamazsınız. Sadece bir bebek olur. Kalem kutusu olarak kullanmak için tepesinin açık kalması gerek. O zaman yün saç yerinde kalemle boyanmış saçlar yapacaksınız (Şekil 4).

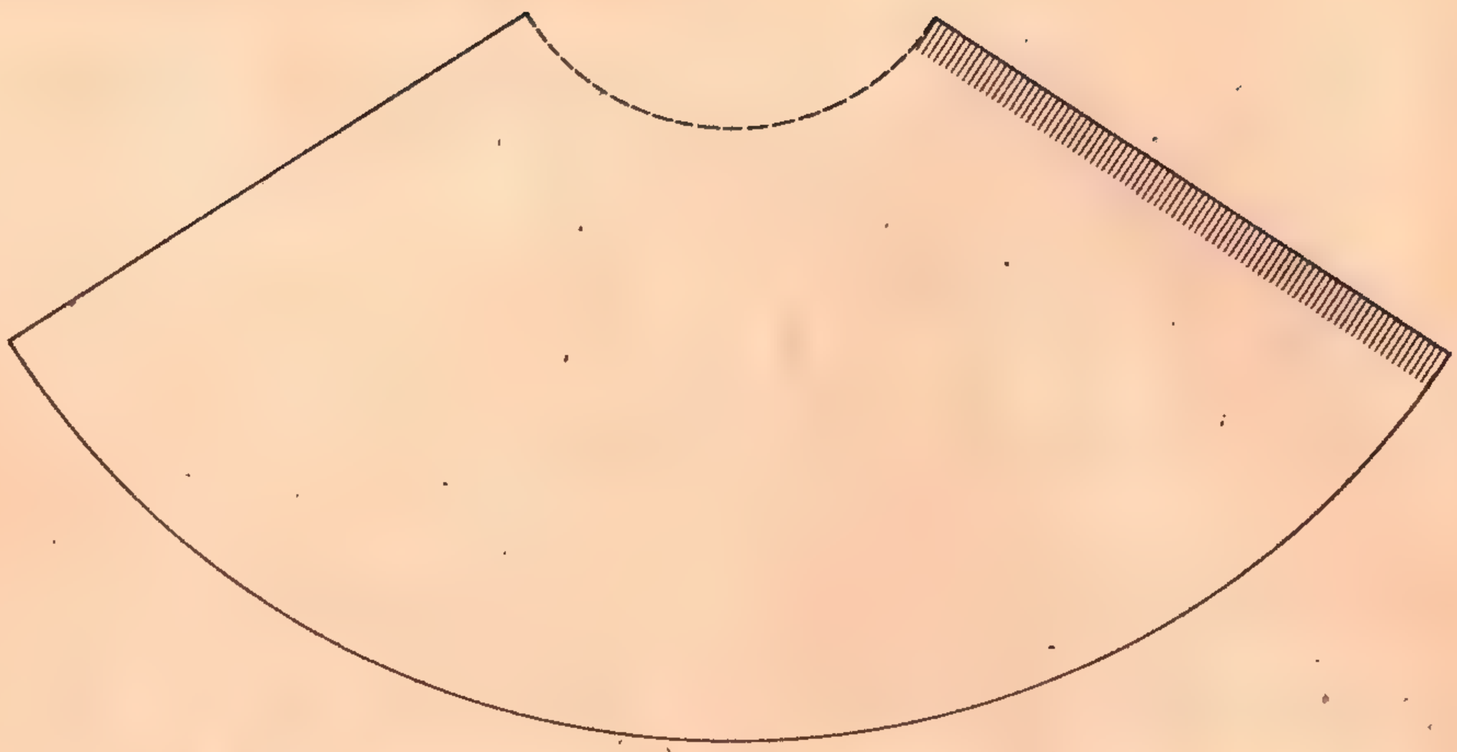

ŞEKİL 1

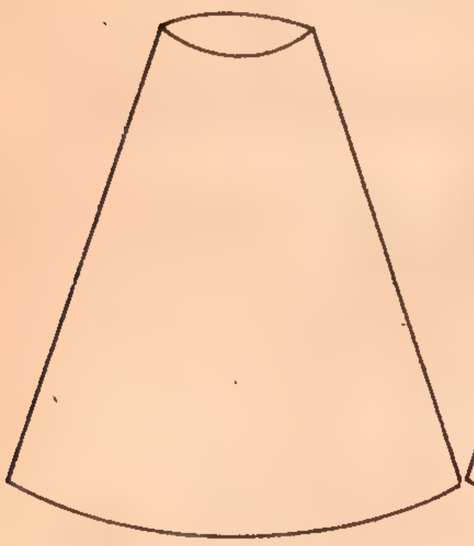

ŞEKİL 2

ŞEKİL 3

ŞEKİL 4

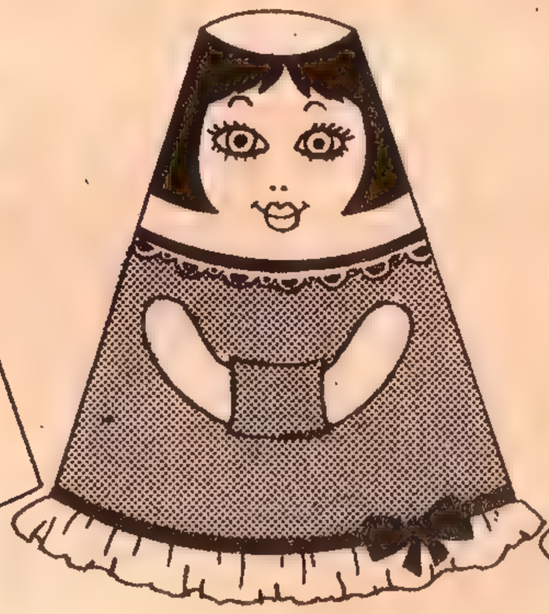

ŞEKİL 5

ŞEKİL 6

Çalışkan'ı giydirmek de gerek. Bunun için işe yakadan başlayarak artmış bir fisto parçasını, ya da elişi kağıdını kullanabilirsiniz. Yaka ile aynı renkten bir malzeme ile cebi yerleştirin. Siyah keçe kalemle çizeceğiniz kolları bu cebin içine sokun. Gene elişi kağıdından ya da artmış kumaştan bir parçayı pili pili kıvırarak etek ucuna yapıştırın. Ek yerine yapıştıracak bir de kurdeleniz varsa Çalışkan daha da şık olur (Şekil 5). Arkasına keçe kalemi ile düğmeler koyun (Şekil 6).

Kalemlik olarak kullanılacaksa altını yuvarlak keseceğiniz bir kartonla kapatmalısınız.

İşte Çalışkan hazır bile. Okula başlayan çocuklarınıza hizmet edeceği günleri sabırsızlıkla bekliyor.

BİR BEBEĞİMİZ DAHA VAR...

Ayşecik

Elazığ'dan Fergül Çakmak'ın bebeğinin adı da Ayşecik. Ayşecik yumuşacık, şipşirin bir kız çocuğu. Bir ping-pong topu ve biraz yünle hemen sahip olunabiliyor ona. Pamukkadın ilkokul çocuklarını mutlandırmak için iki bebek tarifini birden vermeyi uygun buldu. Fergül Hanım, Ayşeciğin yapılışını şöyle anlatmış.

Malzeme: Beyaz ve siyah yün, ekose kumaş, fisto, pingpong topu, renkli şeritler, çuha parçaları, zamk.

YAPILIŞI

Kollar- Yünden kalın bir saç örgüsü yapılır. İki ucu bağlanır.

Beden ve bacaklar- Bir çile yün yarısından bağlanır. Arasından kollar geçirilir. Bacakları yapmak için bitim yerindenve kolların altından çile sıkılarak bağlanır. Altta kalan yün ikiye ayrılır. Ayrı ayrı saç örgü ördükten sonra uçlarından bağlanır.

Baş- Ping-pong topu zamklanıp üzeri yumak yapar gibi yünle sarılır. Elde edilen bu başın yünü yeniden zamklanarak bozulması önlenir. Baş sıkıca gövdeye dikildikten sonra boyun yeri iplikle dolanır.

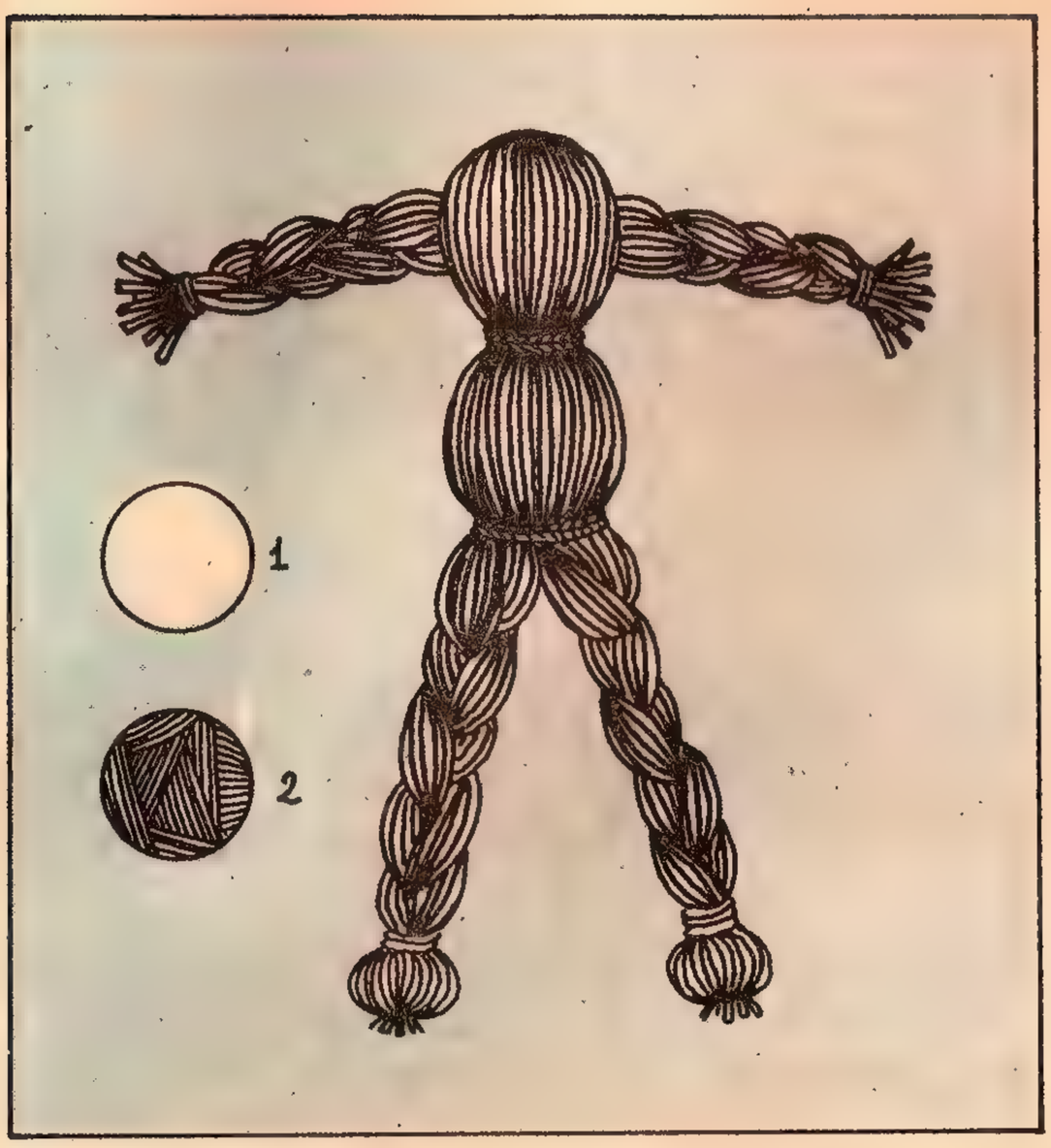

Elbise- Kumaş etek olarak hazırlanıp bele yerleştirilir. Beden kısmı etekle birleştirilirken arasına fisto koyulur. Uzun don yapmak için istenen uzunlukta iki dikdörtgen parça kesilir. Diktörtgen parçalar iki uzun kenardan dikilip bacağa geçirilir. Paçalarına lastikli farbela takılır. Farbelaların alt kısmına fisto dikilir .
Saçlar- Siyah yünler başın orta yerine bağlanır. Öndeki perçem ve arkadaki saçlarda uygun uzunlukta kesildikten sonra yapıştırılır.
Gözler, burun ve ağız Renkli çuha parçalarından kesilerek bebeğin yün ile kaplı yüzüne yapıştırılır.
Hoş geldin Ayşecik

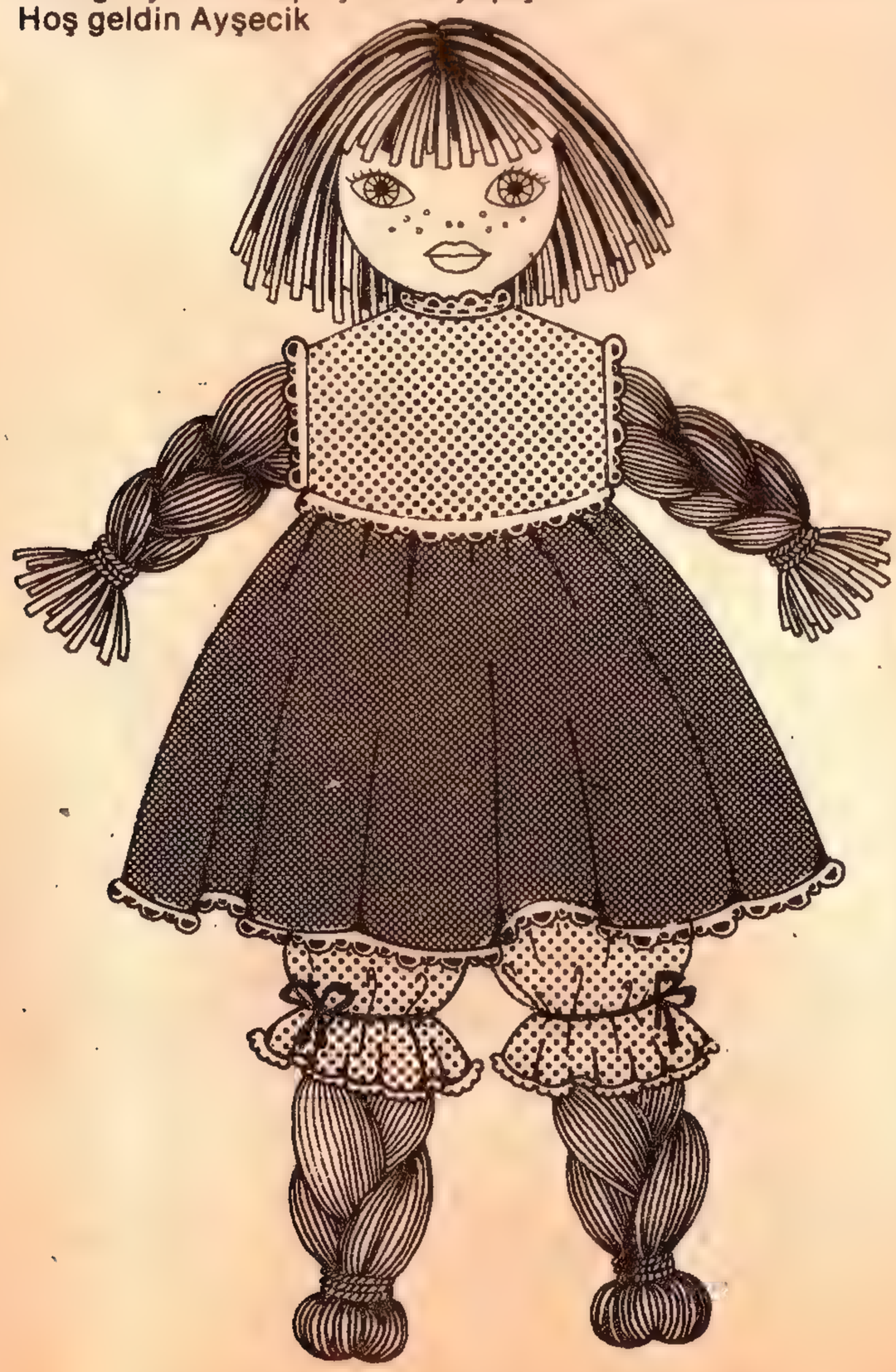

Biraz emek,
biraz zaman

BİR PANTOLON BİR BLUZ

Son yılların sımsıkı kalıplardan uzak modası dikiş dikmeyi oldukça kolaylaştırdı. Öyle ayrıntılı patronlara

SAYFA 27

gerek kalmadan birkaç geometrik şekille pantolon bile dikilebiliyor. Bu sayıda verdiğimiz pantolon ve bluz modeline sahip olmak için iğne iplik tutmasını bilmek

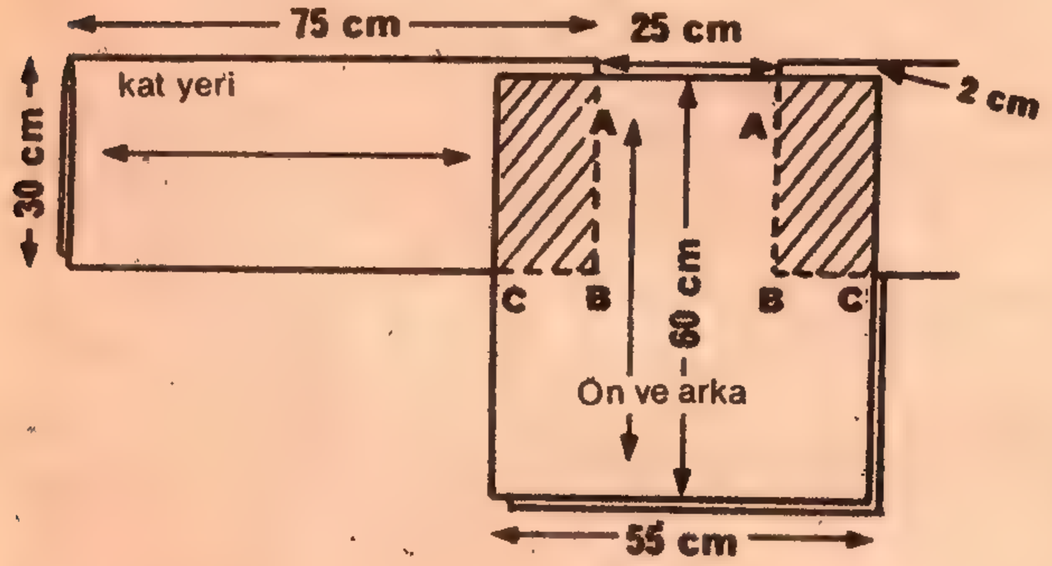

yeterli. Öyle karmaşık dikişler, pensler, ilik açmak derdi filan yok. Dikdörtgen parçalar, dört dikiş, bir de kordon geçirdiniz mi tamam. İşte pantolon ve bluzun yapılışı:

Bluz

Malzeme: 114 cm eninde pamuklu, ya da 150 cm eninde jarse kumaştan 270 cm ve 2 metre kordon.

Yapılışı: Çizelgedeki ölçülere göre kumaşı kesin. Ön ve arka parçasının üst kenarlarını, her iki kol parçasının üst kenarlarını ve BC arasında kalan kısmını 1 santim içe kıvırarak temiz dikişle bastırın. Kumaşın yüzü dışa gelecek biçimde parçaları çizelgede görüldüğü gibi

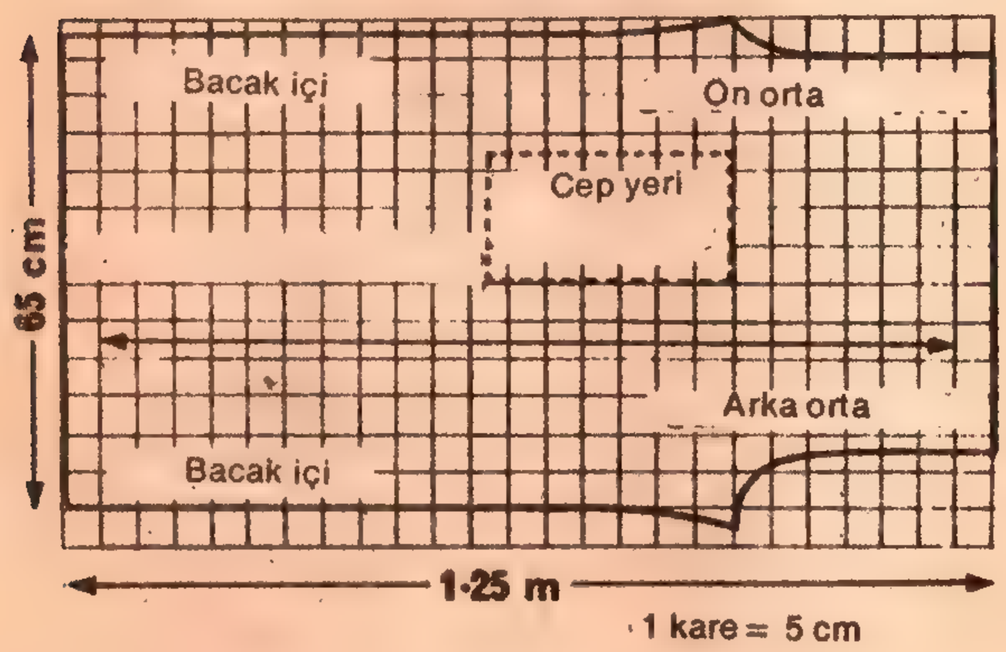

yerleştirerek iğneleyin. AB ve BC arasında kalan çizgi üzerinden iki kez makine dikişi ile geçin. Dikişlerin biri en kenardan, ikincisi 1 cm içerden olsun. Bluzun iç kısmında kalan, çizelgede çizgilerle taranmış olan parçaları kesip atın. Yan ve kol dikişlerini dikin. Kol kenarını içe doğru bastırarak arasından lastik geçirin. Bluzun etek kısmını da içe doğru kıvırın. Önüne küçük bir ilik açarak kordonu arasından geçirip bağlayın.

Pantolon

Malzeme: 150 cm eninde ipek jarseden 1.25 m, ya da 114 cm eninde pamuklu kumaştan 2.5 m., 2 metre kordon.

Yapılışı: Çizelgedeki ölçülere göre kağıttan bir patron çıkartın. Küçük karelerin bir kenarı 5 cm olarak hesaplanacak. Kumaşı bu patrona göre kesin, (2 tane). Cep için aynı kumaştan 35x20 cm boyutlarında bir dikdörtgen keserek 3 kenarını 1 cm, bir kısa kenarını 2 cm içeri kıvırarak bastırın. Cebi pantolon parçasının üstüne çizelgede gösterilen biçimde yerleştirerek dikin. Dilerseniz 1, dilerseniz 2 cep yapabilirsiniz. İki pantolon parçasını yüzyüze koyarak arka ve ön ortayı birleştirin. Bacak içi dikişlerini de yapın. Beli 2 cm içe kıvırarak temiz ve sağlam bir dikişle bastırın. Dilerseniz üstten makine de çekebilirsiniz. Arasından kordon geçirerek önden bağlayın. Kordon geçirmek için önden açıklık bırakmayı unutmayın. Bluzu üstüne çıkartarak giyecekseniz beline lastik de geçirebilirsiniz. Paçaları bastırarak tamamlayın.

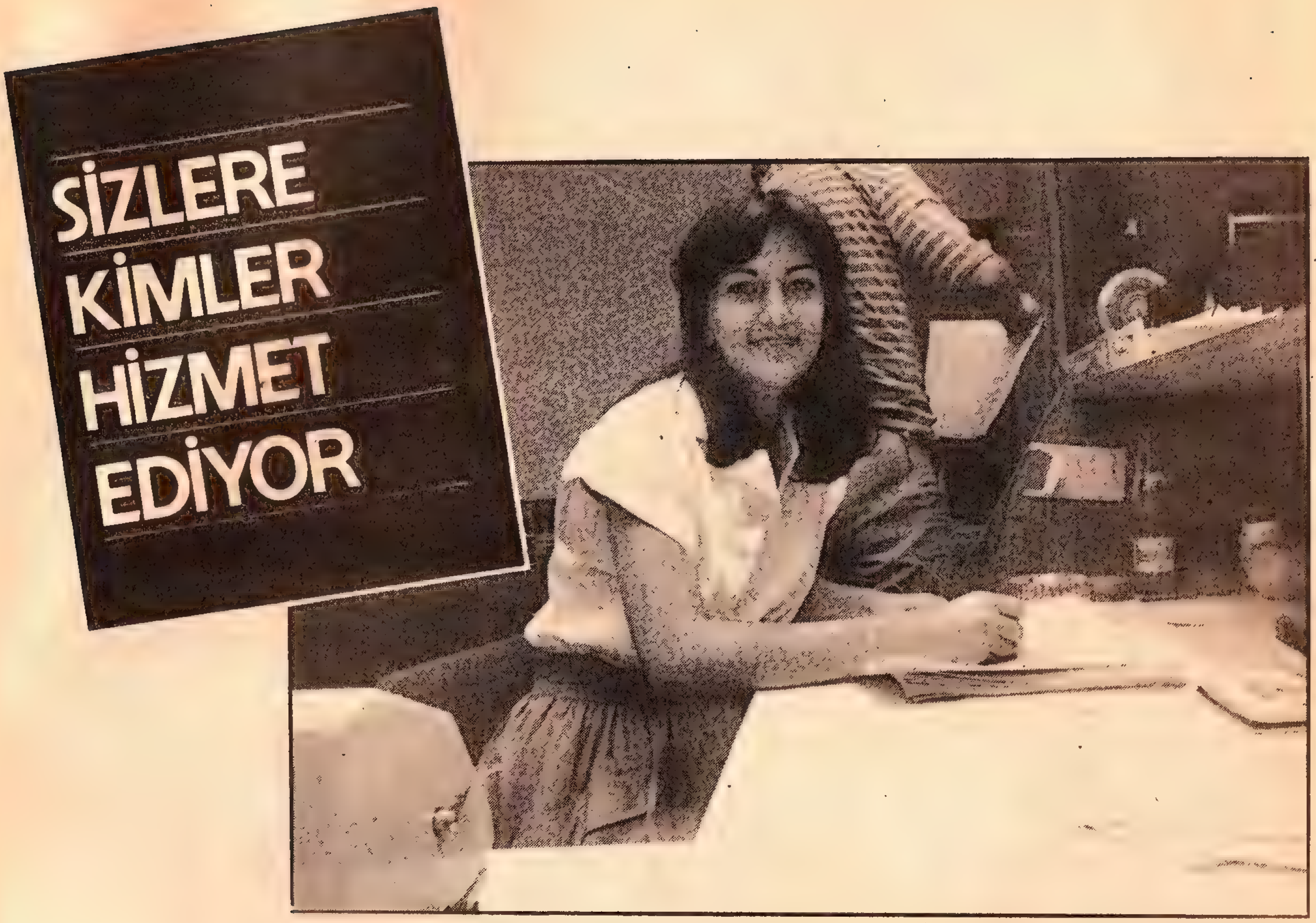

TÜLAY RENÇBER

(Pamukbank Gaziosmanpaşa Şubesi)

Pamukbank'ın Gaziosmanpaşa şubesine vardığımızda, kapıyı kapalı bulduk. İçeride memurlar oturuyorlardı. Hafifçe çaldık, güler yüzlü bir genç kız açtı kapıyı, "Kusura bakmayın, öğle tatilinde kapımız kapanır da..." dedi. Pamukkadın'dan geldiğimizi ve bir söyleşi yapacağımızı belirterek yetkililer tarafından seçilen memuru sorduk. Gülerek "benim" dedi, kapıyı açan genç bayan. *Tülay Rençber,* 1961 yılında İstanbul'da dünyaya gelmiş. Liseyi geçen yıl bitirmiş. Henüz çiçeği burnunda bir bankacı. Sadece 4 ay olmuş çalışmaya başlayalı. "Liseyi bitirdikten sonra üniversite sınavlarına girdim. Ama kazanacağımdan ümitli değilim. Bu arada ailemin de isteği üzerine Pamukbank'ta çalışmaya başladım. Şimdi işimden çok memnunum. Artık sınavı kazanmasam da olur."

Böyle diyor Tülay Rençber. Oysa lise çağlarında ideali mimar olmakmış. Bugün ise işini ve bankasını çok sevdiğini belirtiyor ve ekliyor:

"Mimarlık isteği lisede kaldı. Şimdiki amacım ise var gücümle mesleğimde ilerleyebilmek. Bankamı da çok seviyorum. Bu nedenle okuyamayacağıma üzülmüyorum."

Tülay, muhasebeci bir aileye sahip. Babası muhasebeci, ablası ise bir bankanın muhasebe servisinde çalışıyor. Tülay bu nedenle bankanın cari hesaplar bölümüne gireceği söylenince hiç yadırgamamış.

"Bankaya girmemi ailem de çok destekledi. Ayrıca ben doğma büyüme Gaziosmanpaşalıyım. Buradaki

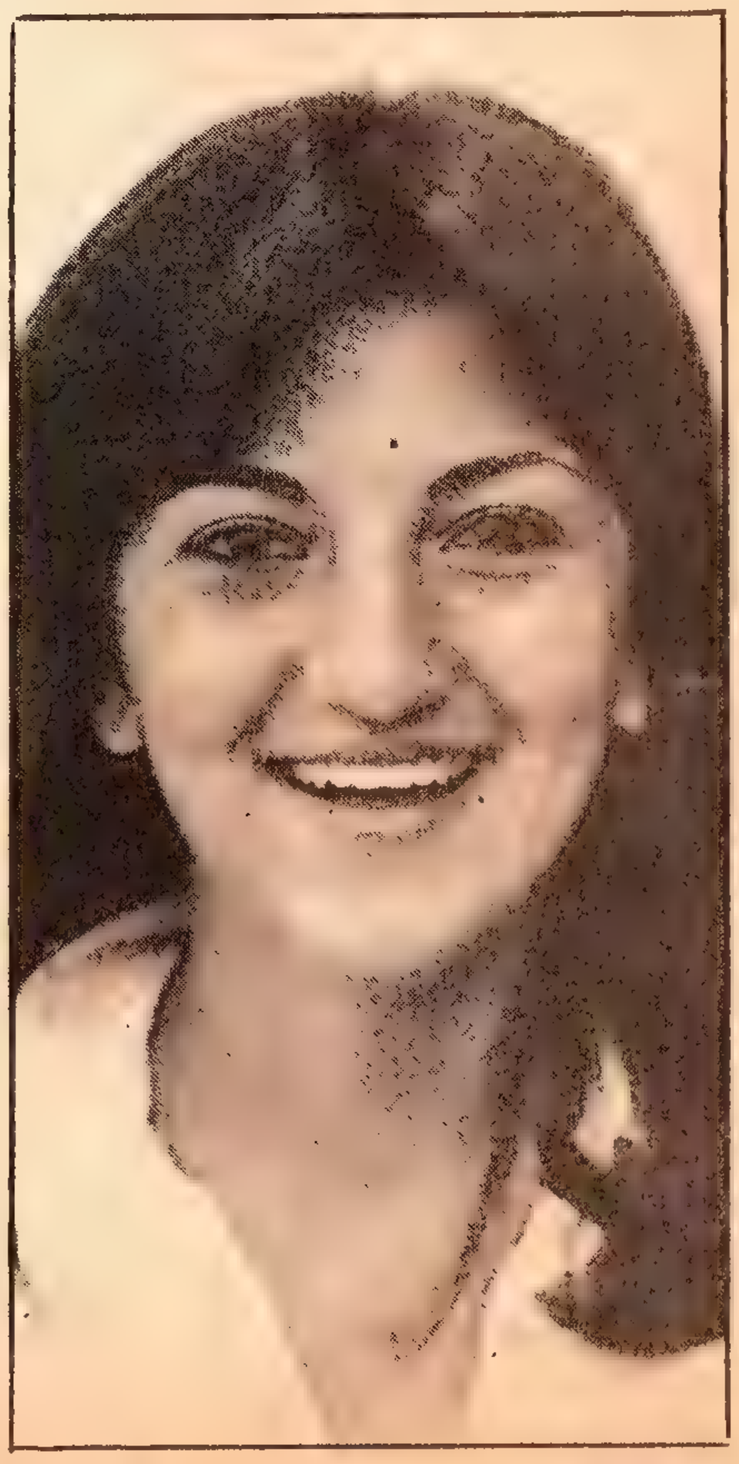

tanıdıklar bir bankada çalıştığım için bana çok gıpta ediyorlar. Çevremde saygı görüyorum ve pek çok insan tanıyorum." Bankanın insanlarla ilişki kurmada çok yardımcı olduğunu söyleyen Tülay, mesleği ve çalışma arkadaşları hakkında şunları söylüyor:

"İşe yeni girdiğim için henüz tam olarak verimli olamıyorum. Ama arkadaşlarım beni her konuda destekleyip yardım ediyorlar. Belki bu nedenle bilemiyorum, ama Pamukbank'tan başka hiçbir bankada çalışmayı istemem." Tülay henüz gencecik bir genç kız. Ona evlilikle ilgili sorumuzu sorduğumuzda gülümsedi.

"Henüz yaşım çok küçük, evlenmek için erken. Benim amacım öncelikle mesleğimde ilerleyebilmek. Şöyle birkaç yıl hiçbir şey düşünmeden çalışmalıyım. Daha sonra zamanı gelince olur elbette. Ama ne gibi bir insandan hoşlanabileceğimi sorarsanız, şunu söyleyebilirim. Güzellik önemli değil. Bana her konuda yardımcı olacak, kültür ve eğitimi benden aşağı olmayan, saygılı bir eş beklerim. Çünkü ben kadının evlendikten sonra da çalışmasına taraftarım. Ancak bunu anlayışla karşılayabilecek bir insanla anlaşabilirim."

Kadının çalışmasını bir ekonomik özgürlük ve kendine güven olarak tanımlayan Tülay, sözüne şöyle devam etti:

"Çalışan bir kadın hem ekonomik özgürlüğünü kazanır, hem de kendine olan güvenini. İnsan işe yaramanın verdiği huzurla kendini rahat hisseder. Özellikle banka gibi her yönden rahat ve emin bir çalışma ortamı olan kadının evlendikten sonra çalışmamasını gerektiren hiçbir durum yoktur sanırım. İleride evleneceğim kişi de beni bu konuda desteklesin istiyorum.

Tülay'a moda konusundaki düşüncelerini sorduk:

"Modayı izlemiyorum. Kendime yakışanı giyerim. Moda ise giyimde yapılan yeniliklere verilen addır. Ben, olanaklarım elverdiğince yakıştırabildiğimi giyerim. Bu arada modaya uygun olursa iyi tabii. Değilse de pek üstünde durmam."

Bankada çalışanların yarıdan fazlası kadın olduğuna işaret ederek Tülay'a bunun nedenini sorduk:

"Kadınlar daha sabırlıdırlar. Bankacılık ise tamamen sabır gerektiren bir iş. Olur olmaz şeylere kızmamayı, soğukkanlı, güler yüzlü ve nazik olmayı gerektiriyor. Bu özellikler, daha çok kadınların sahip olduğu özellikler olduğundan, şimdiki durum ortaya çıkıyor."

Bankacılık dışında neler yaptığını sorduk:

"Müzik dinlerim. Arkadaşlarımla toplantılar düzenleriz. Bu arada ufak elişleri de yaptığım olur. En çok hoşlandığım ev işi yemek pişirmek. Ailem ve yakınlarım kuru fasulyeyi iyi yaptığımı söylerler. Annem, çalıştığım için evde bana fazla iş yaptırtmak istemez. Bu nedenle ben de ancak zevk aldığım konularla ilgileniyorum."

Tülay bankacılıkta henüz çok yeni olduğu için, unutamadığı bir anısı yok. Müşterilerle ilişkileri de şimdiye kadar çok olumlu gitmiş. Ancak bazen kendilerine çok kaba davranıldığını ekleyerek üzüldüğünü belirtiyor. Tülay'a teşekkür edip bankadan ayrılırken, arkamızda yaptığı işten zevk duyan, müşterilere istekle hizmet eden ve bankasıyla gurur duyan bir memur bıraktığımızı hissediyorduk.

Çocuklara bir lisan

Merhaba,

Geçen ay çocukları ilkokulu bitirenlerimiz koştu durdu. Liseyi bitirmiş yetişkin çocuğu olanlarımız ise üniversiteye giriş sınavında oğlunun ya da kızının kaç puan alıp nereye gireceğinin merakı içinde idi. Doğrusu kimse kolay olduğunu söyleyemez. Çocukların girecekleri okul onların bundan sonraki tüm yaşantılarını belirleyecek.

Her yıl gibi bu yıl da binlerce anne-baba çocuklarını bir sürü kolejin sınavlarına götürdü getirdi. Ama işin evveli de var: Kurslar. Çoğumuz az cumartesi pazarımızı geçirmedik mi o kurs kapılarında saatlerce çocuğumuzu bekleyerek? Peki niçin bunca eziyete sokuyoruz çocuklarımızı ve kendimizi? Bir yabancı lisan öğrensin diye. "Bir lisan bir insan, iki lisan iki insan" diye bir söz var. Hiç de yanlış bir söz değil. Gazetelerde eleman arayanların ilanlarına bakılırsa doğruluğuna inanmayanlar da inanabilir. Her işyeri lisan bilen eleman arıyor.Tabii büro işleri için. Hepimizin inancı şu ki, eğer çocuğumuz bir kolejden ya da yabancı bir dili iyi öğreten bir okuldan mezun olursa bir "Sanat" sahibi olur. Aslında bu okullardan mezun olanlar genellikle üniversiteye girişte de diğer çocuklara kıyasla çok daha şanslı oluyorlar. Her yıl, üniversite giriş sınavında en yüksek puan tutturanların listesinde hep bu tür okullardan mezun olan çocukları görüyoruz. Onun için en azından kendi adımıza, çocuğumuz adına yürüttüğümüz çabanın boşuna olmadığı ortada.

Ama bir de çocukların durumunu düşünelim. Tam genç kız ya da delikanlı olmaya hazırlanan küçükler yaşamlarının en tatlı yıllarından birini kurslarda, sayısız test kitaplarının içinden çıkma uğraşıyla geçiriyorlar. Sonra bir sürü sınava giriyorlar. Kazanamadıkları sınavlar onların üzerinde belki de bizim sandığımızdan çok daha acı ve kalıcı etkiler bırakıyor. Bazen bir sınıf arkadaşının önlerde kazandığı sınavda başarısız olmanın acısı tahminimizden çok daha derin izler bırakıyor çocukta. Bu başarısızlığın, milli piyango biletine ikramiye vurmamasından farklı olmadığını o duygulu ve hassas küçüklere anlatmak da olanaksız.

Çocuklarımızın daha küçük yaşta bir yabancı dili iyi öğrenmeleri çok güzel bir şey. Ama daha da güzel olan, onları bu yarışmalara, kırılmayacakları, üzülmeyecekleri ve gereğinden fazla yorulmayacakları bir biçimde hazırlamak. Çünkü bu tür yarışmalardan başarısız çıktıktan sonra istemediği bir okulda okumak zorunda kalan çocukların, bu olayın kötü etkisini yıllar boyunca atamadıklarını sık sık görüyoruz. Böylece çocuklarımıza yararlı olmaya çalışırken onlara bilinçsizce kötülük yapıyoruz.

Hatta çocuklarının hiçbir sınavı kazanamamasıyla düş kırıklığına uğrayan bazı anne-babaların tutumları küçücük yavruları büyük baskılar altına sokuyor.

Gönül isterdi ki tüm okullarımız çocuklarımıza şu yabancı okullar kadar iyi bir eğitim verebilsin. Ama ne yazık ki şimdilik, kapı kapı, sınav sınav dolaştırmak zorunda kalıyoruz onları. Hiç olmazsa bunu yaparken çocuklarımızın ruh sağlığını bozmamaya dikkat edelim.

Ayşe Morale

HAZİRAN SAYISI "BABA" KONUSU İLE İLGİLİ

Bazı babaların kız çocuklarına karşı takındıkları kötü tavırları anlatmışsınız. Bunların saçmalığını herkes biliyor. Hatta böyle davranan babaların çoğu da biliyor. Ama orada unuttuğunuz şey çevrenin baskısı. Hele kasabalarda babalar ne kadar kızlarının da erkek çocuklar gibi okumasını, rahat etmesini isteseler de çevreden ne denir diye başka türlü davranırlar. Şehirlerde artık böyle çevre baskıları fazla değil, ama küçük yerlerde herkes birbirini yakından tanıdığından, her yaptığını kolayca görebildiği için böyle şeylere dikkat edilir. Yazınızda söylediklerinizdoğru, ama ben tamamlamak için bunları yazıyorum.

BURSA, Ela Başbuğ

TEMMUZ SAYISI "TEMİZLİK" KONUSU İLE İLGİLİ

Temizlik derlitoplu olmak çok güzel ama evde üç veya dört tane çocuğu olan kadınların ev işi ne zaman biter.Hiç bitmez, hem de biri bitmeden diğeri başlar. Bir de başkalarına karşı bencil olmamak gerekir diyorsunuz. Bence de doğru ama, mesela biz küçük bir apartmanda oturuyoruz. Kapıcı tutmamız zor olduğu için bir sürü işi yaparız, çöpümüzü kendimiz dökeriz, merdivenlerin de hep temiz olmasına dikkat ederiz. Çöp için de üç kere para toplayıp bidon aldık, üçü de gitti. Çalındı mı, kayboldu mu bilmiyoruz. Şimdihepimizde götürüp çöpümüzü köşedeki arsaya dökü yoruz. Evde tutsak olmaz, kapıya koysak olmaz.

İSTANBUL,Gülseren Aytaç

"Kentde daha güzel olabilirdi," dedim

"Öpücük her yerde öpücüktür."

Papatyalardan bilezik yaparak Lucas'ın bileğine taktım. "Burasını çok seviyorum, Lucas. Ama çok güç bir yaşam. Kendi kendime yeterli olmak istemiyorum. Kentte yaşasaydık şimdi ne yapıyor olacaktık biliyor musun?"

"Üniversiteye giriş formlarını dolduracaktık."

"Postacıyı bekleyecektik heyecanla."

Biz burada gaz lambaları altında yaşarkan kentte arkadaşlarımızın büyük kararların eşiğinde olduklarını düşünmek bile güçtü.

"Köy delikanlıların bir kızdan hoşlandıklarını göstermek için ne yaptıklarını biliyor musun Marnie? Kızın kazağına altın renginde bir iğne takarlar. Bu onların birbirlerine ait olduklarının belirtisidir."

Lucas elini pantolonunun cebine sokarak küçük bir şey çıkarttı.

"Bir çengelli iğne mi?" diye sordum.

İğneyi iş gömleğimin göğsüne taktı. "Benimle uygarlığa döneceğine söz veriyor musun Marnie MacDonald? Ailelerimize, onların verdiği iyi hayatı istemediğimizi söylediğimiz zaman duyacakları üzüntüyü paylaşmaya?" elimle iğneye dokundum. Ağlıyayım mı güleyim mi şaşırmıştım. "Ama Lucas, hiç paramız yok ki. Ne de bir becerimiz. Diplomalarımız bile yok."

"Çalışabiliriz. İki yıl bu toprağa emek verdik, çalışmanın ne olduğunu biliyoruz. Seni okula gönderirim. Sen de beni. Aramız da biz söz olsun mu bu, ya da çıkartayım mı iğneyi göğsünden?

Kucaklaştık. Göğüslerimizinarasında iğnenin sertliğini hissediyordum. "Düşün Lucas. Otomobil egzozunun kokusu, dudak boyası, sıcak duş, patates kızartması."

Ailelerimizi onları çok sevdiğimizi, bizi düşünerek yaptıkları şeylerden de hoşlandığımızı söylemek üzere eve doğru yürüdük. Ama ilkbahar gelmişti. Hayata yeniden başlamak için en uygun mevsimdi. Ve bizim başlangıcımız onlarınkinden farklı olacaktı.

Ayaklarımızın altında papatyalar gülümsüyor, güneş göğsümdeki çengelli iğneyi parlatıyordu.

BULMACA

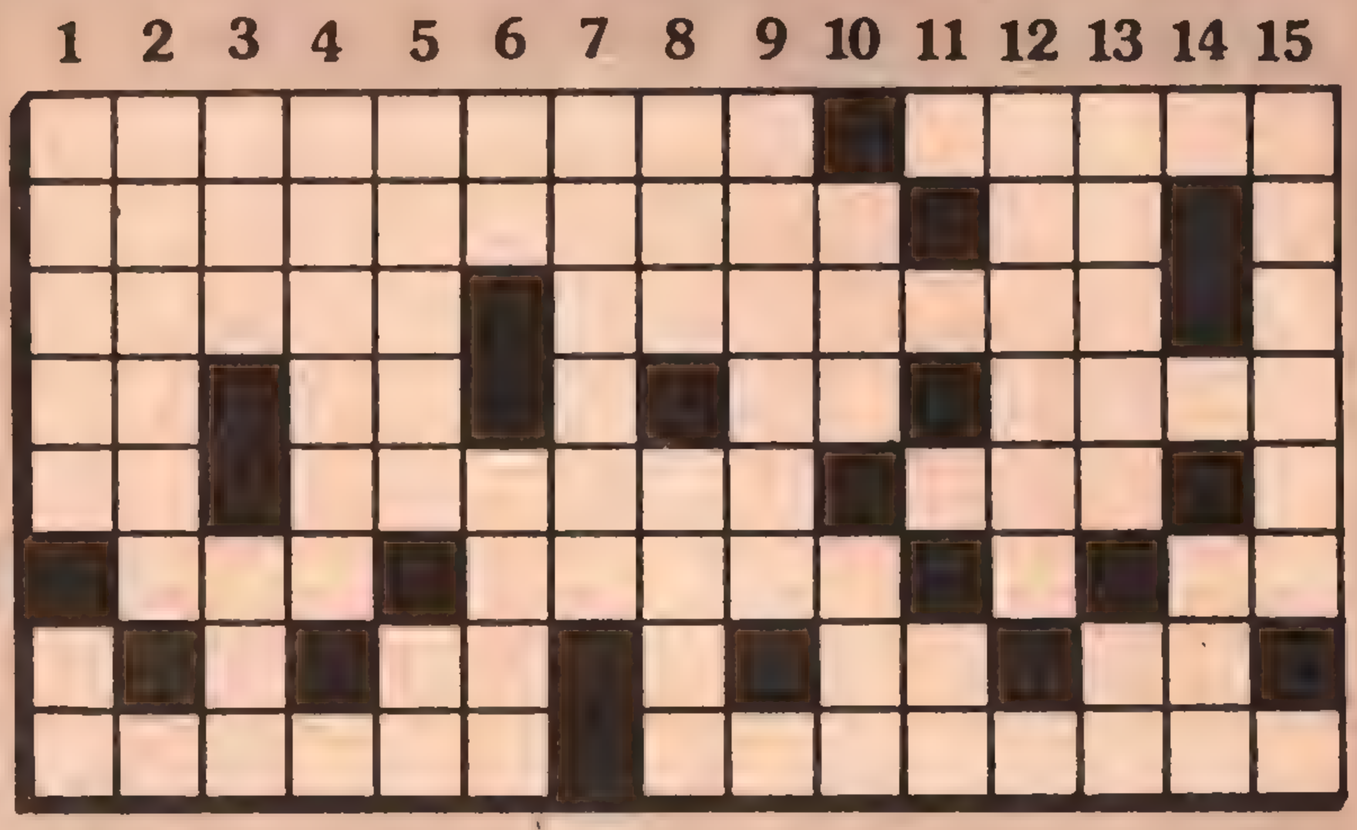

Soldan sağa:

1- Doğu Anadolu'da, Erzurum-Kars demiryolu üzerinde bir ilçe / Yaş duvar sıvası üzerine yapılan sulubo-ya resim.

2- Pek acayip / Aşamasız asker

3- Bir çeşit patlayıcı madde / Bir cins balina

4- Ümit et anlamına bir emir / Su / Kimyada manganezin simgesi / Katı

5- Bir nota / Bir cins kuş / Tersi Maden Teknik Arama Enstitüsünün kısa yazılışı

6- Sabahın gün doğmadan önceki saati / Ticaret kurumu kolu / Bir spor kulübümüzün kısa yazılışı

7- Belirsiz bir tarihi anlatan harfler / Tümör / Matematikte bir sayı

8- Tevfik Fikret'in şimdi müze olarak kullanılan evi / Piyangodan kazanılan para

YUKARDAN AŞAĞI:

1- Kürkü için avlanan bir hayvan / Tersi sanat

2- Belirti, nişan

3- Oy / Ahilik ocağından olan kimse

4- Sıcaklığı yüksek ya da düşük olmayan iklim

5- Kuşların uçmasını sağlayan organ / Bir nota

6- Tersi kimyada kalsyumun simgesi / Eski dilde eşkenar dörtgen

7- Yüzü güzelleştirmek için yapılan boyama

8- Tersi bir hayvan / Cinayet işlemiş kimse

9- Şişko

10- Mitolojide bir tanrı / Kale duvarı

11- Eski Mısır'da güneş tanrısı

12- Elektirik direncini değiştiren alet

13- Söz ve davranışta herkesin beğendiği yollar, edep / Tersi kalın sicim

14- Bir emir

15- Dikenli bir süs bitkisi

GEÇEN AYKİ BULMACANIN YANITLARI

Soldan Sağa: 1-Yaşar Kemal / Kari, 2- Esatir / Edebiyat, 3- İç / eklem / Maya, 4- İcra / Mutfak, 5- Mi / 1E / Akort, 6- Atardamar / Fe, 7- Ardıç / Karayel, 8- karakaŞ / Kaya / Ala

Yukardan aşağı: 1-Yetim, 2- As / Cia, 3- Şair / Tar, 4- Atça / Ark, 5- rl / Arda, 6- Krem / Dış, 7- Kulaç, 8- Meltem, 9- adeF / Aka, 10- lemA / Ray, 11-kA / Ra, 12-Kim, 13- Ayasofya, 14-Ray / Reel, 15-İtaat / La

SAVURGANLIĞI ÖNLEME YOLLARI

BİRBİRİMİZE ÖĞRETELİM

Savurganlığı nasıl önlediğinizi Pamukkadın'a yazar mısınız? Önlemleriniz Pamukkadın'da yayınlansın, tüm okurlar yararlansın. Bekliyoruz. Yayınlanan her mektup için 100.-TL'sı Pamukbank'taki hesabınıza yatırılır ya da adınıza 100 TL.lık hesap açılır.

ESKİ BLUCİNLERİ DEĞERLENDİRELİM

Blucinin eskisi makbul. Gençler aldıkları yepyeni blucinleri taşlara sürtüp eskitiyor, çamaşır suyuna batırıp beyazlatıyorlar. Hatta söylenenlere göre eski blucinleri satmaya kalkarsanız yeni fiyatından daha yüksek bir rakamla alıcı bulabiliyorsunuz. Ama 'her şeyin bir haddi var' dedikleri gibi blucinlerin eskiliklerinin de bir sınırı var. Artık yama yapılacak yeri bile kalmamış bir blucini değil satmak giymek bile olası değil. Sonra çok bol paçalı blucinler de modaya uymadıkları için rafa kaldırılmak yerine başka biçimde değerlendirilebilir.

Çorlu'dan Sayın Nuray Alp ile Uşak'tan Sayın Fazilet Polat'da blucinlerin böyle değerlendirilebileceklerini düşünmüşler ve Pamukkadın okurlarına duyurmak için bize yazmışlar.

BLUCİN FIRÇALIK

Nuray Hanım(fırçalık yapmak ıvır zıvır koymak için) eski kot pantolonların arka ceplerinden

NE KAÇA

Deodorant	
Aida büyük	125 TL
Küçük	80 TL.
Odorono	85 TL
Reward	85 TL.
Hunca Tropica midi	110 TL.
Cleo midi	110 TL.
Bac	85 TL.
Pilot fırın çakmağı	225 TL
Alpaka cinsi paslanmaz çelik resim çerçeveleri	
6×9	65 TL
7×11	70 TL
8×12	75 TL.
10×15	80 TL
13×18	90 TL
15×21	100 TL
18×24	110 TL
GÖNENÇ dikiş kutuları	
Tekli	175 TL
İkili	245 TL.
Üçlü	285 TL
İkili saplı	350 TL
Üçlü saplı	425 TL
Bilge paslanmaz çelik reçellik (çift camlı) 300 TL	
Harika bıçak bileme aleti	120 TL
As patates kesicisi	250 TL
Taç düdüklü tencere	980 TL
Bir-Sev bisküi kalıbı	35 TL
Uni-Jet krem cilası	60 TL
Metal perde bastonu	40TL
Ağaç saplı perde bastonu	45 TL
Perdelik plastik metresi	90 TL
Musluk süzgeci	10 TL
Naylon çamaşır ipi metresi	6 TL
Kuruker çanta aynası	120 TL

yararlanılabileceğini söylüyor. Bunun için işe pantolonun paçalarını kesip ayırmakla başlanacak. Kesilen kısma püskül takılabilir, ya da dilenirse kendi kumaşı ince ince kesilerek püskül yapılabilir. Bütün iş bu kadar. Geriye iki çivi ile duvara asmak kalıyor. Banyoya asarak ceplerine diş macunu fırça, tarak, ayna koyabilirsiniz. Ya da çocuğunuz kalemlerini, cetvelini, silgisini saklamak için yararlanabilir. Hatta mutfağa asarak mutfak makasınızı, her an elinizin altında bulunmasını istediğiniz bir takım şeyleri, belki tornavidayı, penseyi koymak için kullanabilirsiniz. Kumaştan yapılmış olduğu için kaybolmasını istemediğiniz elektrik makbuzu, alışveriş listesi gibi şeyler de bir köşesine iğnelenebilir.

ESKİ BLUCİNDEN YENİ BİR YELEK

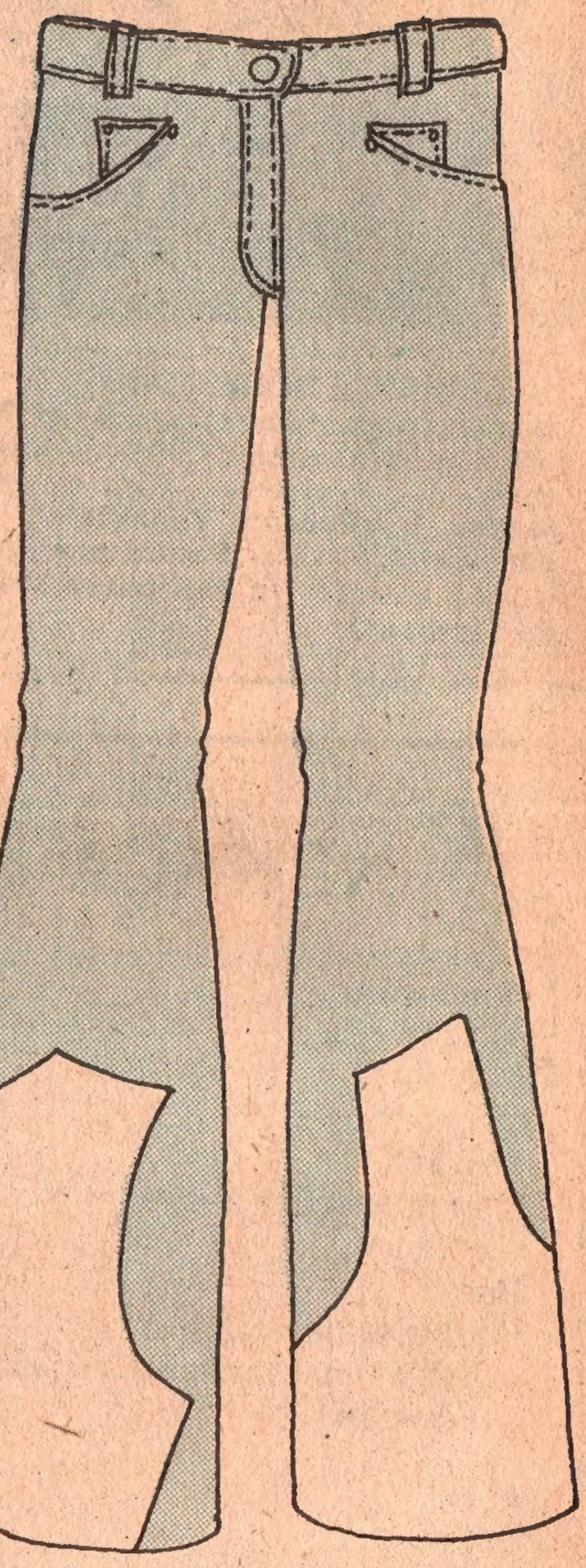

Fazilet Hanım ise eski blucininden kendisine güzel bir yelek yapmış. Yapılışını da şöyle tarif etmiş Pamukkadın'a ve siz okurlara.

Pantolonunuzu yıkayıp ütüledikten sonra kağıttan hazırladığınız patronu şemadaki gibi pantolonunpaçaları üzerine iğneleyin. (Bir karenin kenarı 4 cm olarak hesaplanacak). Yeleğin sırt orta çizgisi pantolonun yan dikişi üzerine gelecek biçimde yerleştirilmelidir. Ön ise iki parça olarak öteki paça üzerinden biçilir. Biçilme işlemi tamamlandıktan sonra omuzlar ve yanlar tersten makine ile dikilir. Yeleğin kenarlarına ekstrafor geçirileceği için surfile yapmaya da gerek kalmaz.

İstenirse yelek su taşı ya da çeşitli kordonlarla süslenir. Pantolonun üst kısmından şort olarak yararlanılırsa tatilde giyebileceğiniz güzel bir takıma kavuşmuş olursunuz.

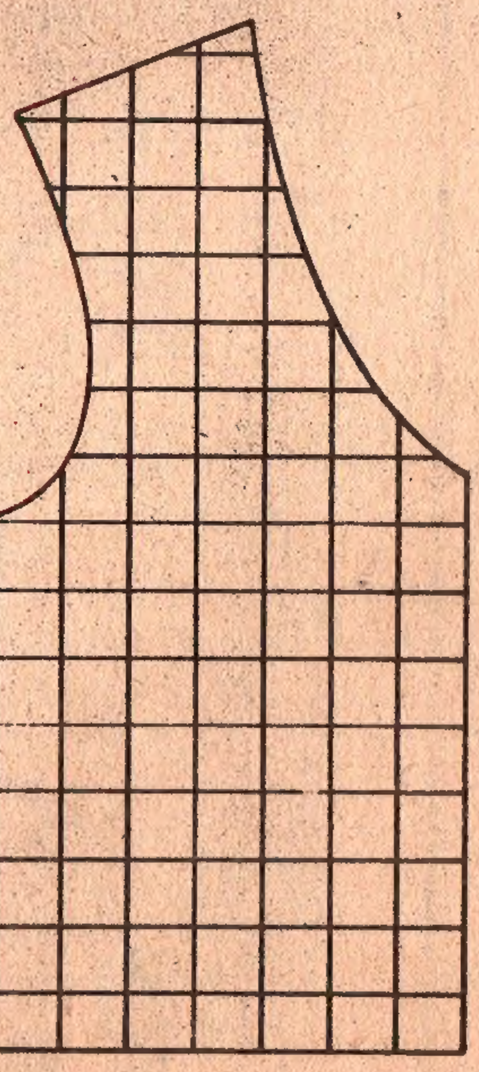

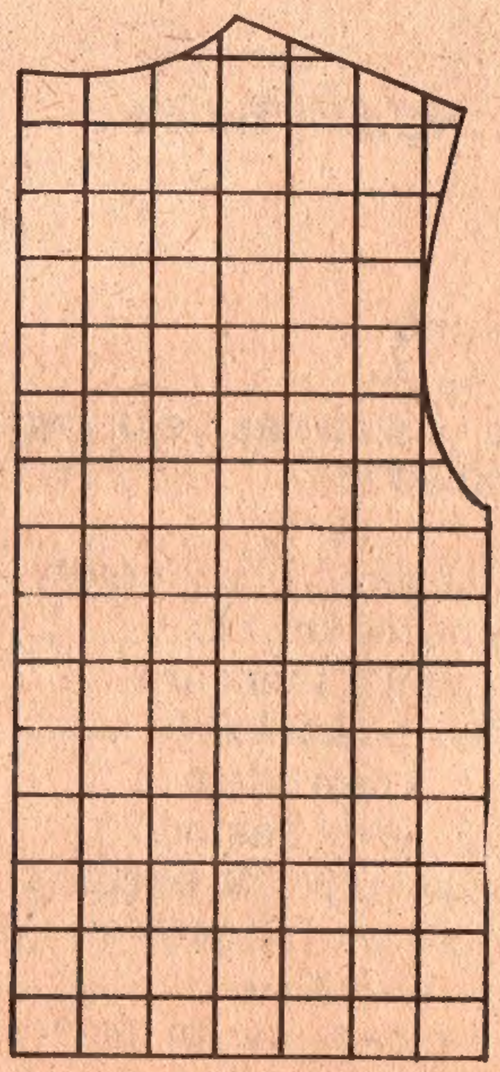

TERLİK

Çoğu zaman tabanı eskimiş ayakkabılarımıza pençe yaptırarak ömrünü uzatırız da üstü eskiyip tabanı sağlam ayakkabılarımızı ya çöpe atarız ya da bir dolabın köşesinde durup durur. Oysa Manisa'dan Hatice Lafçıoğlu Hanım böyle tabanı yeni, üstü eski ayakkabıları değerlendirmenin yolunu bulmuş ve mektup yazarak Pamukkadın'a anlatmış. Bakın Hatice Hanım mektubunda ne diyor:

"Çalışan bir bayan olarak günün konusu olan hayat pahalılığında kendi çapımda bir takım çareler bulmaya çalıştım. Sizlere de yardımcı olabilirsem ne mutlu bana. Evinizde tabanı epadan yapılmış ayakkabılarınız varsa yüzleri eskidiğinde sakın atmayınız. Epa dayanıklı olduğu için eskiyen ayakkabının altı sağlam olarak kalmaktadır. Bunları tanıdığınız bir terlikçiye götürüp güzel bir yüz beğenip, epaya o yüzü geçirterek değişik bir terliğe sahip olabilirsiniz. Hem evde ve güzel havalarda sokakta giyer, hem de ayakkabılarınızla birlikte onlara verdiğiniz parayı da sokağa atmamış olursunuz."

EVDE ÇİÇEK

BAHÇE ÇİÇEKLERİ

Bahçelerimizde büyüyen yaz çiçeklerinin çoğu kasa ve saksılar içine dikilerek balkonlarımızda da yetiştirilebilirler. Bunların bazıları ise, mevsim bitince içeri alınırsa kış boyunca çiçek açmayı sürdürüp soğuk, karanlık geçecek günlere biraz olsun renk katarlar. Bu sayımızda evde de yetiştirilebilen bahçe çiçeklerinden az bakım isteyen, kolayca büyüyen birkaç tanesini yazımıza konu edelim.

CAM GÜZELİ (Imtatieus)

Kına çiçeğinin yakın akrabası olan cam güzelini çoğumuz tanırız. Çocuk resmi kadar basit ve güzel çiçekleri, pembe, beyaz, mor, kırmızı ve ebruli renklerde olur. Bahçelerde büyüyenler dağılan tohumlardan kendi kendilerine çoğalırlar. Evde yetiştirmek isterseniz saksıya koyacağınız toprağın içine ufak bir dalını sokarak kolayca üretebilirsiniz. Soğuklar başlayınca saksıyı içeri almak gerekir. Aydınlık ama gölgeli yerleri seven bu bitki adından da anlaşılabileceği gibi güneş görmeyen pencere önlerinde serpilir, sürekli çiçek açar.

KÜPE ÇİÇEĞİ (Fuchsia)

Bu bitkinin küpe gibi sarkan, bir dansözün uçuşan eteklerini andıran çiçekleri sonsuz renk karışımına sahiptirler. Küpe çiçekleri bol güneşi, bol suyu, bol gübreyi sever. Taze bir dalı toprağa daldırılarak her zaman büyütülebilir. Dışarıda büyüyün Fuchsia kışın dondan korunursa uyuyarak baharı bekler, bahar gelince yeniden canlanır. Evin içinde barındırılırsa sürekli çiçek açar. Sık sık budama ile istenen biçimi alır, gürleşir.

PETUNİA

Tüylü ufak yapraklı, hemen hemen her renkte katmerli katmersiz çiçeklerini yaz boyunca açan Petunia baharda ekilen tohumlardan yetişir. Filizleri güçleninceye kadar güneşten korumak gerekir. Tomurcuklandıktan sonra ise, tam tersine, bol güneşe gereksinimi vardır. Toprağını gübreli ve kireçli sever, iki sulama arası hafifçe kurumasını ister. Sonbahar aylarında bitkileri kısa budayıp saksıları içeri almak gerekir. Işık ve ısı buldukça büyüyen Petunia bütün kış çiçek açabilir.

VAPUR DUMANI (Ageratum)

Vapur dumanının yaprakları yuvarlak tırtıllıdır. Beyaz, pembe, ya da mavi çiçekleri tüylü ufak bir topa, bir buluta benzer. Petunia gibi büyür. Petunia ile birlikte ekilirlerse birbirlerine çok yakışırlar. Vapur Dumanı kışın evin içine alınırsa hep çiçek verir.

lena

''Başı kızıl bir lale
Kulağı körpe yaprak
Küpesi çiçek çiçek...,,

ÇIKIP YÜCESİNE SEYRAN EYLEDİM

Çıkıp yücesine seyran eyledim
Gördüm ak kuğulu göller perişan
Bir firkat geldi de durdum ağladım
Öpüp kokladığım güller perişan

Hayal hayal oldu karşımda dağlar
Eşinden ayrılan ah çeker ağlar
Dökülmüş yapraklar bozulmuş bağlar
Bülbülün konduğu dallar perişan

Yıkılmış dilberin mâmur illeri
Susmuş bülbül söylemiyor dilleri
Dağılmış sümbülü solmuş gülleri
Yüzüne dökülmüş teller perişan

Karac'oğlan der ki toy avlamadım
Arap ata binip boylatamadım
Küstürdüm güzeli huylatamadım
Dilberi küstüren diller perişan

Bu Pamukbank cüzdanı mutfakta ne arıyor?

Bazı kadınlar
Pamukbank cüzdanlarını
gündelik yaşamlarına sokmuştur.

İyi kullanmak zorunda oldukları
"aylık geçim parası"nı
Pamukbank'a yatırıp
gerektikçe çekerler.
Gerekmedikçe,
harcanmaz paraları.
Harcanmaz, hatta artar.

(Artan paranın
vadeli hesaba yatırılıp
Pamukbank'ta iki katına
çıktığını da unutmayalım.)

Evet. Bazı kadınlar,
"iyi banka"dan iyi yararlanırlar.

Gen

PAMUKBANK
"iyi bankadır"